

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
96/C 59/01	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 4/96 της 6ης Οκτωβρίου 1995 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την υγειονομική ταφή των αποβλήτων	1
96/C 59/02	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 5/96 της 30ής Νοεμβρίου 1995 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση οδηγίας του Συμβουλίου για την Εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος	24
96/C 59/03	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 6/96 της 22ας Δεκεμβρίου 1995 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη θέσπιση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τις αρωματικές ύλες που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα	37
96/C 59/04	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 7/96 της 22ας Δεκεμβρίου 1995 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 80/777/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών	44

I

(Ανακωνώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 4/96

Η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 6 Οκτωβρίου 1995

για τη θέσπιση της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Συμβουλίου της ... σχετικά με την υγειονομική ταφή των αποβλήτων

(96/C 59/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Ρ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾, τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 σχετικά με την πολιτική σε θέματα αποβλήτων ⁽⁴⁾ αποδέχεται και υποστηρίζει τη σχετική κοινοτική στρατηγική και καλεί την Επιτροπή να προτείνει κριτήρια και πρότυπα όσον αφορά τη διάθεση των αποβλήτων μέσω υγειονομικής ταφής·

ότι πρέπει να ενθαρρύνεται η πρόληψη, η ανακύκλωση και η αξιοποίηση των αποβλήτων, καθώς και η χρήση υλικών και ενέργειας εξ ανακτήσεως, προκειμένου η χρήση των φυσικών πόρων και του εδάφους να γίνονται χωρίς σπατάλες·

ότι χρειάζεται επαρκής έλεγχος και διαχείριση της υγειονομικής ταφής, όπως και κάθε άλλης επεξεργασίας αποβλή-

των, προκειμένου να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην υγεία του ανθρώπου·

ότι χρειάζονται κατάλληλα μέτρα για να αποτρέπεται η εγκατάλειψη, η απόρριψη και η ανεξέλεγκτη διάθεση των αποβλήτων· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να είναι δυνατό να ελέγχονται οι χώροι υγειονομικής ταφής όσον αφορά τις ουσίες τις οποίες περιέχουν τα απόβλητα και ότι οι ουσίες αυτές θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να παρουσιάζουν μόνο προβλέψιμες αντιδράσεις·

ότι πρέπει, ενδεχομένως, να μειωθούν τόσο η ποσότητα όσο και η τοξικότητα των αποβλήτων προς ταφή και ότι προς το σκοπό αυτό πρέπει να ενθαρρύνονται διαδικασίες προεπεξεργασίας εξασφαλίζουσες υγειονομική ταφή η οποία αντιστοιχεί στους στόχους της παρούσας οδηγίας·

ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόσουν τις αρχές της γειννίας και της αυτάρκειας για τη διάθεση των αποβλήτων τους σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1995, περί στερεών αποβλήτων ⁽⁵⁾, και ότι πρέπει να συνεχιστεί η επιδίωξη και ο προσδιορισμός των στόχων της οδηγίας αυτής μέσω ενός ολοκληρωμένου και κατάλληλου δικτύου εγκαταστάσεων διάθεσης υψηλών περιβαλλοντικών προδιαγραφών·

ότι, λόγω των διαφορών μεταξύ των τεχνικών προδιαγραφών διάθεσης των αποβλήτων μέσω υγειονομικής ταφής, είναι δυνατό να γίνεται όλο και πιο εκτεταμένη διάθεση αποβλήτων σε εγκαταστάσεις όπου το επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος είναι χαμηλό, δεδομένου και του χαμηλότερου κόστους που αυτό συνεπάγεται, και να δημιουργείται έτσι μια σοβαρή απειλή για το περιβάλλον, λόγω των άσκοπα μακρινών αποστάσεων μεταφοράς των αποβλήτων, καθώς και μιας κακής υγειονομικής ταφής·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 190 της 22. 7. 1991, σ. 1 και ΕΕ αριθ. C 212 της 5. 8. 1993, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 40 της 17. 2. 1992, σ. 112.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Οκτωβρίου 1992 (ΕΕ αριθ. C 305 της 23. 11. 1992, σ. 1), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 94/3/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 5 της 7. 1. 1994, σ. 15).

ότι χρειάζεται, κατά συνέπεια, να θεσπιστούν τεχνικά πρότυπα υγειονομικής ταφής σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να προστατευθεί, να διατηρηθεί και να βελτιωθεί η ποιότητα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα.

ότι είναι ανάγκη να καθοριστούν σαφώς οι απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν οι χώροι υγειονομικής ταφής όσον αφορά τη θέση τους, την οργάνωσή τους, τη διαχείρισή τους, τον έλεγχό τους, την παύση λειτουργίας τους και τα μέτρα πρόληψης και προστασίας που θα πρέπει να λαμβάνονται για να μην θίγεται το περιβάλλον βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα και, ειδικότερα, για να μην ρυπαίνονται τα υπόγεια ύδατα από τη διήθηση των αποβλήτων στο έδαφος.

ότι είναι, συνεπώς, ανάγκη να καθοριστούν σαφώς οι συγκεκριμένες κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής καθώς και οι τύποι αποβλήτων οι οποίοι είναι αποδεκτοί ανά κατηγορία.

ότι, λόγω ιδιαιτεροτήτων, μπορεί να κριθεί σκόπιμο, με την επιφύλαξη της κοινοτικής νομοθεσίας και με παράλληλη εξασφάλιση κατάλληλης προστασίας του περιβάλλοντος, να μην εφαρμόζονται ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας σε ορισμένους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων.

ότι ορισμένες τεχνικές πρέπει, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, να επιτρέπονται μόνο αν τηρούνται πρόσθετοι και αυστηρότεροι όροι.

ότι απαιτείται μια διαδικασία ειδικής άδειας για όλες τις κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής, σύμφωνα με τις γενικές απαιτήσεις για την χορήγηση άδειας που έχουν καθοριστεί στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ, λόγω των ιδιαιτεροτήτων της διάθεσης μέσω υγειονομικής ταφής: ότι το κατά πόσον ο χώρος υγειονομικής ταφής πληροί τις προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας πρέπει να εξακριβώνεται με επιθεώρηση αρμόδιας αρχής πριν την έναρξη διάθεσης των αποβλήτων.

ότι πρέπει να ελέγχεται πάντοτε εάν η απόθεση των αποβλήτων μπορεί να γίνεται στο χώρο υγειονομικής ταφής για τον οποίο προορίζονται.

ότι, για να μην θίγεται το περιβάλλον, απαιτείται μια ενιαία διαδικασία αποδοχής των αποβλήτων με βάση μια διαδικασία κατάταξης των αποβλήτων που είναι αποδεκτά στις διάφορες κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής, η οποία να περιλαμβάνει, ιδιαίτερα, τυποποιημένες οριακές τιμές: ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να καταρτιστεί ένα συνεκτικό και τυποποιημένο σύστημα εντοπισμού, δειγματοληψίας και ανάλυσης αρκετά σύντομα, ώστε να διευκολυνθεί η θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας: ότι τα κριτήρια αποδοχής θα πρέπει να είναι ιδιαίτερος ακριβή όσον αφορά τα αδρανή απόβλητα και ότι η τεχνική επιτροπή θα πρέπει να ορίσει ειδικά κριτήρια αποδοχής για την υγειονομική μονοταφή.

ότι, εν αναμονή της κατάρτισης αυτών των μεθόδων ανάλυσης ή των οριακών τιμών που είναι απαραίτητες για τον εντοπισμό, τα κράτη μέλη μπορούν, ενόψει της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, να διατηρούν ή να συντάσσουν εθνικούς καταλόγους των αποβλήτων που γίνονται αποδεκτά στους χώρους διάθεσης, ή να ορίζουν κριτήρια,

στα οποία περιλαμβάνονται και οριακές τιμές, ανάλογα με εκείνα που έχουν εξαγγελθεί στην παρούσα οδηγία, σε ό,τι αφορά τη διαδικασία ενιαίας αποδοχής.

ότι απαιτούνται κοινές διαδικασίες ελέγχου της εκμετάλλευσης και της μετέπειτα διαχείρισης χώρου υγειονομικής ταφής, έτσι ώστε να εντοπίζεται οποιαδήποτε αρνητική περιβαλλοντική επίπτωση και να λαμβάνονται τα κατάλληλα διορθωτικά μέτρα.

ότι είναι ανάγκη να καθορίζεται η χρονική στιγμή και οι λεπτομέρειες παύσης της λειτουργίας ενός χώρου υγειονομικής ταφής, καθώς και οι υποχρεώσεις και η ευθύνη που υπέχει ο φορέας λειτουργίας του για το χώρο κατά την μετέπειτα διαχείρισή του.

ότι πρέπει να ρυθμιστούν οι όροι μελλοντικής λειτουργίας των υφιστάμενων χώρων υγειονομικής ταφής προκειμένου να λαμβάνονται, εντός καθορισμένης προθεσμίας, τα μέτρα προσαρμογής στην παρούσα οδηγία με βάση ένα σχέδιο προπαρασκευής του χώρου.

ότι ο φορέας λειτουργίας πρέπει να λάβει τα απαραίτητα μέτρα υπό μορφήν χρηματοπιστωτικής ή άλλης ισοδύναμης εγγύησης για να εξασφαλίζεται ότι εκπληρούνται όλες οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την άδεια, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων οι οποίες αφορούν τη διαδικασία κλεισίματος και τη μετέπειτα διαχείριση του χώρου.

ότι, βάσει της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», πρέπει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη οι ενδεχόμενες ζημιές στο περιβάλλον από τους χώρους υγειονομικής ταφής: ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να ενθαρρύνεται ο καθορισμός του κόστους διάθεσης των αποβλήτων με τη μέθοδο της υγειονομικής ταφής, κατά τρόπον ώστε να καλύπτεται το σύνολο των δαπανών οργάνωσης και λειτουργίας του χώρου, καθώς και η χρηματοπιστωτική ή άλλη ισοδύναμη εγγύηση την οποία πρέπει να διαθέτει ο φορέας λειτουργίας, και ενδεχομένως το κόστος κλεισίματος και αποπεράτωσης των εργασιών, μετά από το κλείσιμο, ώστε οι δαπάνες αυτές να μην βαρύνουν το κοινωνικό σύνολο.

ότι οι εκτελεστικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας πρέπει να εφαρμόζονται κατά τρόπο ορθό στο σύνολο της Κοινότητας και να εξασφαλίζεται ότι η κατάρτιση και οι γνώσεις των φορέων λειτουργίας των χώρων υγειονομικής ταφής και του προσωπικού τους, τους δίνουν τις απαιτούμενες ικανότητες.

ότι η θέσπιση μιας ενιαίας διαδικασίας αποδοχής των αποβλήτων, καθώς και την εφαρμογή μιας ενιαίας κατάταξης των αποβλήτων που είναι αποδεκτά για υγειονομική ταφή, θα πρέπει να την πραγματοποιεί η Επιτροπή με τη διαδικασία της επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

ότι η προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο και η τυποποίηση των μεθόδων ελέγχου, δειγματοληψίας και αναλύσεων πρέπει να πραγματοποιούνται με την ίδια διαδικασία της Επιτροπής.

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν εκθέσεις, σε τακτά διαστήματα, στην Επιτροπή, για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Γενικός στόχος της οδηγίας

Προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, και ιδίως των άρθρων 3 και 4 της εν λόγω οδηγίας, στόχος της παρούσας οδηγίας είναι ο ορισμός μέτρων, διαδικασιών και οδηγιών για την πρόληψη ή κατά το δυνατό μείωση των αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ιδίως δε της ρύπανσης των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων, του εδάφους και της ατμόσφαιρας, καθώς και των κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου, από την ταφή των αποβλήτων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «απόβλητα», κάθε ουσία ή αντικείμενο καλυπτόμενο από την οδηγία 74/442/ΕΟΚ·
- β) «αστικά απόβλητα», τα οικιακά, καθώς και άλλα απόβλητα, τα οποία, λόγω φύσης ή σύνθεσης, είναι παρόμοια με τα οικιακά·
- γ) «επικίνδυνα απόβλητα», τα απόβλητα που καλύπτονται από την οδηγία 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα⁽¹⁾·
- δ) «μη επικίνδυνα απόβλητα», τα απόβλητα που δεν καλύπτονται από το στοιχείο γ)·
- ε) «αδρανή απόβλητα», τα απόβλητα που δεν υφίστανται καμία σημαντική φυσική, χημική ή βιολογική μετατροπή. Τα αδρανή απόβλητα δεν διαλύονται, δεν καίγονται, δεν αντιδρούν φυσικά ή χημικά, δεν βιοδιασπώνται ούτε επηρεάζουν δυσμενώς τα άλλα υλικά με τα οποία έρχονται σε επαφή κατά τρόπο ικανό να δημιουργήσει ρύπανση του περιβάλλοντος ή να βλάψει την ανθρώπινη υγεία. Η συνολική αποπλυσιμότητα και το ρυπαντικό περιεχόμενο των αποβλήτων και η οικολογικότητα του αποπλύματος πρέπει να είναι αμελητέα·
- στ) «χώρος ταφής», χώρος διάθεσης αποβλήτων για την απόθεση αποβλήτων επί ή εντός του εδάφους, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών χώρων διάθεσης των αποβλήτων συγκεκριμένων επιχειρήσεων (δηλαδή των χώρων ταφής στους οποίους ένας παραγωγός αποβλήτων διαθέτει τα απόβλητά του στον τόπο παραγωγής), αλλά πλην των εγκαταστάσεων στις οποίες τα απόβλητα εκφορτώνονται προκειμένου να προετοιμαστούν για την περαιτέρω μεταφορά τους προς ανάκτηση χρησιμοποιησιμων υλικών, επεξεργασία ή διάθεση αλλού, και την προσωρινή (δηλαδή για διάστημα μικρότερο του

έτους) απόθεση των αποβλήτων πριν από την ανάκτηση χρησιμοποιων υλών, επεξεργασία ή διάθεση·

- ζ) «χώρος μονοταφής», ο χώρος ταφής, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο στ), ή τμήμα του όπου αποτίθενται μόνον απόβλητα παρόμοιας προέλευσης, σύνθεσης και χαρακτηριστικών των αποπλυμάτων τους·
- η) «μεικτή διάθεση», η διάθεση μη επικίνδυνων αποβλήτων μαζί με επικίνδυνα απόβλητα σε χώρο ταφής για επικίνδυνα απόβλητα·
- θ) «επεξεργασία», οι φυσικές, χημικές ή βιολογικές διεργασίες που μεταβάλλουν τα χαρακτηριστικά των αποβλήτων προκειμένου να περιοριστεί ο όγκος ή οι επικίνδυνες ιδιότητές τους, να διευκολυνθεί ο χειρισμός τους ή να βελτιωθεί η ανάκτηση χρησιμοποιων υλών·
- ι) «απόπλυμα», το υγρό που διαρρέει διά μέσου των αποθεμάτων αποβλήτων και εκρέει από το χώρο ταφής ή περιέχεται μέσα του·
- ια) «αέρια χώρου ταφής», όλα τα αέρια που δημιουργούνται από τα απόβλητα που αποτίθενται στο χώρο ταφής·
- ιβ) «έκλουσμα», το διάλυμα που προκύπτει κατά την εργαστηριακή δοκιμή προσομοίωσης της απόπλυσης·
- ιγ) «φορέας λειτουργίας», το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που φέρει την ευθύνη για το χώρο ταφής σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται αυτός· το πρόσωπο αυτό μπορεί να είναι διαφορετικό στη φάση προετοιμασίας από ό,τι στη φάση μετέπειτα φροντίδας του χώρου·
- ιδ) «υπόγεια αποθήκευση», μόνιμη εγκατάσταση για την αποθήκευση αποβλήτων σε βαθιές γεωλογικές κοιλότητες, όπως τα ορυχεία αλατιού ή καλίου.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία για κάθε χώρο ταφής, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο στ).
2. Με την επιφύλαξη της κοινοτικής νομοθεσίας, εξαιρούνται της οδηγίας οι ακόλουθες δραστηριότητες:
 - η διασπορά ιλύος καθαρισμού λυμάτων, και ιλύος προερχόμενης από εργασίες βυθοκόρησης, και παρεμφερών υλών στο έδαφος για τη λίπανση και βελτίωσή του,
 - η χρήση κατάλληλων αδρανών αποβλήτων για έργα επαναδιαμόρφωσης/αποκατάστασης και επίχωσης, ή σε κατασκευαστικές εργασίες,
 - η απόθεση ιλύων βυθοκόρησης κατά μήκος μικρών υδατινών οδών, από τις οποίες έχουν αφαιρεθεί,
 - η απόθεση μη ρυπασμένου χώματος.

(¹) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20; οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/31/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 168 της 2. 7. 1994, σ. 28).

3. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας:

α) το άρθρο 6 [εκτός από την παράγραφο 3 και την παράγραφο 4 στοιχεία α) και β)], το άρθρο 7, το άρθρο 8 παράγραφος 9, το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ), το άρθρο 11, το άρθρο 12 παράγραφος 4, το άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 3, το άρθρο 14 παράγραφος 4 και το άρθρο 15, το παράρτημα I παράγραφοι 3, 4 το παράρτημα II (εκτός της παραγράφου 3 επίπεδο 3 και της παραγράφου 4) και το παράρτημα III παράγραφοι 3 έως 5 της παρούσας οδηγίας μπορούν να μην εφαρμόζονται σε χώρους ταφής αστικών αποβλήτων με τελικό συνολικό δυναμικό κάτω των 25 000 τόνων ή ταφής αδρανών αποβλήτων με τελικό συνολικό δυναμικό κάτω των 50 000 τόνων, οι οποίοι εξυπηρετούν:

- μικρά νησιά που εξυπηρετούνται από ένα χώρο ταφής,
- δυσπρόσιτες ορεινές περιοχές, ή
- αγροτικές περιοχές με πυκνότητα πληθυσμού μικρότερη των 35 κατοίκων ανά km², και τούτο μόνον όταν ο πλησιέστερος χώρος ταφής δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί με περιβαλλοντικώς ασφαλή τρόπο.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται μόνο στα κράτη μέλη τα οποία επιθυμούν να τις μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο. Τα εν λόγω κράτη μέλη ανακοινώνουν την πρόθεσή τους αυτή στην Επιτροπή έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Οι χώροι αυτοί ταφής επιτρέπεται να δέχονται απόβλητα μόνον από τα εν λόγω νησιά, ή ορεινές και αγροτικές περιοχές·

β) το άρθρο 5 παράγραφος 1 τέταρτη περίπτωση, το άρθρο 6 παράγραφος 4 στοιχείο γ), το άρθρο 7, το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α), το παράρτημα I παράγραφοι 3 και 5 και το παράρτημα III παράγραφοι 2, 3 (εκτός από τα στοιχεία που αφορούν τα αέρια) και 5 μπορούν να μην εφαρμόζονται σε εγκαταστάσεις υπόγειας αποθήκευσης·

γ) το άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β), το άρθρο 5 παράγραφος 1 (όσον αφορά τα υγρά απόβλητα), το άρθρο 6 (εκτός από το σημείο 3), το άρθρο 7, το άρθρο 12 παράγραφοι 3 και 4 και το παράρτημα I παράγραφοι 2, 3 (εκτός του σημείου 1) και 4, το παράρτημα II παράγραφος 3 επίπεδο 3 και παράγραφος 4, και το παράρτημα III παράγραφοι 2 και 3 μπορούν να μην εφαρμόζονται σε χώρους ειδικά σχεδιασμένους για απόβλητα βυθοκόρησης.

Τα κράτη μέλη που εξαιρούν οποιοδήποτε χώρο ή εγκατάσταση από οποιαδήποτε διάταξη της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο θεσπίζουν κανονισμούς που ορίζουν τους εξαιρούμενους χώρους ή εγκαταστάσεις και τις προϋποθέσεις εξαίρεσης. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τους κανονισμούς αυτούς και τη λειτουργία των χώρων ή εγκαταστάσεων αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 16.

Άρθρο 4

Κατηγορίες χώρων ταφής

Κάθε χώρος ταφής κατατάσσεται σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες:

- χώρος ταφής επικίνδυνων αποβλήτων,
- χώρος ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων,
- χώρος ταφής αδρανών αποβλήτων.

Άρθρο 5

Απόβλητα και επεξεργασίες τους που απαγορεύονται σε χώρους ταφής

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τουλάχιστον ότι:

1. Τα ακόλουθα απόβλητα δεν γίνονται αποδεκτά σε χώρο ταφής:
 - υγρά απόβλητα, εκτός αν αυτό επιτρέπεται δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 3, ή του άρθρου 7,
 - απόβλητα τα οποία, υπό συνθήκες ταφής, είναι εκρηκτικά, οξειδωτικά, πολύ εύφλεκτα ή εύφλεκτα, όπως ορίζεται στο παράρτημα III της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ,
 - απόβλητα από νοσοκομεία και κλινικές και από ιατρικές ή κτηνιατρικές εγκαταστάσεις, και τα οποία είναι μολυσματικά κατά την έννοια της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ (παράρτημα III ιδιότητα H9), καθώς και απόβλητα της κατηγορίας 14 (παράρτημα I. Α) της ίδιας οδηγίας,
 - οποιοσδήποτε άλλος τύπος αποβλήτων που δεν πληρούν τα κριτήρια αποδοχής που καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II, εκτός εάν διατίθενται σε χώρο μονοταφής σύμφωνα με το άρθρο 6 σημείο 3 της παρούσας οδηγίας·
2. η αραίωση ή η ανάμειξη των αποβλήτων απλώς και μόνο για να τηρηθούν τα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων απαγορεύεται·
3. με την άδεια της αρμόδιας αρχής και σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ, τα απόβλητα μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία προκειμένου να στερεοποιηθούν ή να σταθεροποιηθούν.

Άρθρο 6

Αποδεκτά απόβλητα κατά κατηγορία χώρου ταφής

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

1. τα επικίνδυνα απόβλητα τα οποία πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II διατίθενται σε χώρο ταφής επικίνδυνων αποβλήτων·
2. τα επικίνδυνα απόβλητα που δεν πληρούν τα ανωτέρω κριτήρια υποβάλλονται σε επεξεργασία πριν τη διάθεσή τους σε χώρο ταφής επικίνδυνων αποβλήτων·

3. κάθε είδος αδρανών ή μη επικίνδυνων αποβλήτων συγκεκριμένου και συγκρίσιμου τύπου, προέλευσης ή σύνθεσης μπορεί να διατίθενται σε χώρο μονοταφής. Τα επικίνδυνα απόβλητα τα οποία μετά την επεξεργασία δεν ικανοποιούν όλα τα κριτήρια που ορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II πρέπει επίσης να διατίθενται σε χώρο μονοταφής. Ανάλογα με τη φύση των αποβλήτων, η αρμόδια αρχή καθορίζει γι' αυτούς τους ειδικούς χώρους ταφής ειδικές και, ενδεχομένως, πρόσθετες και αυστηρότερες απαιτήσεις από ό,τι προβλέπει η παρούσα οδηγία για άλλους χώρους ταφής που δέχονται απόβλητα του ίδιου τύπου:
4. οι χώροι ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων μπορούν να χρησιμοποιούνται:
- α) για αστικά απόβλητα:
- β) για μη επικίνδυνα απόβλητα κάθε άλλης προέλευσης:
- γ) εν ανάγκη, ανάλογα με τους στόχους του άρθρου 1, για ακίνδυνες ύλες συμβατές με τη διαδικασία διαχείρισης των αποβλήτων (παράρτημα I παράγραφος 2 και παράρτημα III παράγραφος 3) του χώρου. Η διάταξη αυτή μπορεί να εφαρμόζεται μόνον σε χώρους ταφής που δέχονται μη επικίνδυνα απόβλητα υψηλής περιεκτικότητας σε οργανικές ύλες:
- δ) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μετά από εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και με ειδική άδεια της αρμόδιας αρχής, για μικρές ποσότητες άλλων αποβλήτων ή μιγμάτων αποβλήτων συμβατών με τα θαπτόμενα απόβλητα, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- η ποσότητα των άλλων αποβλήτων που γίνονται δεκτά στο χώρο ταφής δεν πρέπει να υπερβαίνει το 2% των ακίνδυνων αποβλήτων που γίνονται δεκτά κατά την ίδια χρονική περίοδο,
 - μόνον τα απόβλητα που δεν περιλαμβάνουν ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II, παράγραφος 4 σημείο 2, μπορούν να γίνονται δεκτά,
 - η απόθεση γίνεται σε χωριστά τμήματα του χώρου ταφής,
 - η αρμόδια αρχή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις αποθέσεις αυτές όπως προβλέπεται στο άρθρο 16.
5. οι χώροι ταφής αδρανών αποβλήτων χρησιμοποιούνται μόνον για αδρανή απόβλητα.

Άρθρο 7

1. Αν, κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η μεικτή διάθεση επιτρέπεται σε κράτος μέλος, οι υπάρχοντες χώροι ταφής επικίνδυνων αποβλήτων μπορούν να χρησιμοποιούνται για μεικτή διάθεση εφόσον:
- τα επικίνδυνα απόβλητα αναμειγνύονται με ακίνδυνα απόβλητα, κυρίως αστικά ή άλλα παρόμοια οργανικά,
 - πληρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 2 παράγραφος 3 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ,

- οι γεωλογικές και υδρογεωλογικές συνθήκες στην περιοχή των οικείων χώρων και η εμπειρία από τις πρακτικές αυτές στο κράτος μέλος επιτρέπουν την περιβαλλοντικώς ασφαλή διάθεση,
- το κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι η αρμόδια αρχή επιβάλλει ειδικούς ελέγχους που επιτυγχάνουν επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος τουλάχιστον ίδιο με εκείνο που επιτυγχάνεται για τους χώρους ταφής επικίνδυνων αποβλήτων. Το κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τα μέτρα που λαμβάνει σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, προκειμένου να αποδείξει τη συμμόρφωση με το άρθρο 1.

2. Εάν, κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η μεικτή διάθεση επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος και εφόσον δεν πληρούνται οι λεπτομερείς προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 η πρακτική επιτρέπεται επί πέντε το πολύ έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας και, στη συνέχεια, απαγορεύεται.

Άρθρο 8

Αίτηση άδειας

Τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε η αίτηση άδειας για χώρο ταφής να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

1. τα στοιχεία ταυτότητας του αιτούντος και του φορέα λειτουργίας, εφόσον δεν ταυτίζονται·
2. την περιγραφή των τύπων και της ολικής ποσότητας των αποβλήτων που πρόκειται να αποτεθούν·
3. την προτεινόμενη χωρητικότητα του χώρου ταφής·
4. την περιγραφή του χώρου, συμπεριλαμβανομένων των υδρολογικών και γεωλογικών χαρακτηριστικών του·
5. τις προτεινόμενες μεθόδους πρόληψης και αντιμετώπισης της ρύπανσης·
6. το προτεινόμενο σχέδιο εκμετάλλευσης, παρακολούθησης και ελέγχου·
7. το προτεινόμενο σχέδιο διαδικασίας κλεισίματος και μετέπειτα φροντίδας·
8. αν χρειάζεται μελέτη επιπτώσεων σύμφωνα με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽¹⁾, τις πληροφορίες που παρέχονται από τον φορέα της αξιοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 5 αυτής·
9. τις χρηματικές εγγυήσεις που παρέχει ο αιτών, ή οποιοδήποτε άλλο εχέγγυο απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 175 της 5. 7. 1985, σ. 40.

Άρθρο 9

Προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι:

1. η αρμόδια αρχή εκδίδει άδεια λειτουργίας χώρου ταφής μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) με την επιφύλαξη του άρθρου 3 παράγραφος 3, το σχέδιο χώρου ταφής πληροί όλες τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των παραρτημάτων·
 - β) η διαχείριση του χώρου ταφής θα ανατεθεί σε πρόσωπο με τα πρέποντα τεχνικά προσόντα. Παρέχονται επαγγελματική και τεχνική ανάπτυξη και εκπαίδευση των φορέων λειτουργίας των χώρων υγειονομικής ταφής και του προσωπικού τους·
 - γ) ο αιτών έχει ή πρόκειται να παράσχει, όταν λάβει την άδεια, επαρκή εγγύα, υπό μορφή χρηματικής ασφάλειας ή με άλλο ισοδύναμο τρόπο που ορίζουν τα κράτη μέλη, ώστε να εξασφαλίζεται η εκπλήρωση των υποχρεώσεων (συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με τη μετέπειτα φροντίδα) που απορρέουν από την άδεια που εκδίδεται δυνάμει της οδηγίας καθώς και η τήρηση των διαδικασιών κλεισίματος που επιτάσσει το άρθρο 14. Η ασφάλεια ή το ισοδύναμό της παραμένει επί όσο χρόνο απαιτείται για τη συντήρηση και τη μετέπειτα φροντίδα του χώρου σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 4·
 - δ) το σχέδιο χώρου ταφής συμβιβάζεται προς το ή τα σχετικά σχέδια διαχείρισης των αποβλήτων που αναφέρονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·
2. πριν αρχίσουν οι εργασίες διάθεσης, η αρμόδια αρχή επιθεωρεί το χώρο ώστε να εξασφαλίσει ότι ανταποκρίνεται στις σχετικές προϋποθέσεις της άδειας. Αυτό, ουδέποτε μειώνει την ευθύνη του φορέα σύμφωνα με τους όρους χορήγησης της άδειας.

Άρθρο 10

Περιεχόμενο της άδειας

Προς αποσαφήνιση και συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 9 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, η άδεια λειτουργίας χώρου ταφής αναφέρει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) την κατηγορία του χώρου ταφής·
- β) τον κατάλογο των τύπων και των ποσοτήτων αποβλήτων των οποίων επιτρέπεται η διάθεση εκεί·
- γ) απαιτήσεις για έργα υποδομής του χώρου ταφής, τις εργασίες ταφής και τις διαδικασίες παρακολούθησης και ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων όπου είναι δυνατό, των σχεδίων ανάγκης (παράρτημα ΙΙΙ παράγραφος 4 σημείο Β), καθώς και προσωρινές απαιτήσεις για το κλείσιμο και τη μετέπειτα φροντίδα·
- δ) την υποχρέωση του αιτούντος να υποβάλλει έκθεση, τουλάχιστον ετησίως, στις αρμόδιες αρχές της χώρας του για τους τύπους και τις ποσότητες των διατιθέμε-

νων αποβλήτων και για τα αποτελέσματα του προγράμματος παρακολούθησης, όπως προβλέπεται στα άρθρα 13 και 14 και στο παράρτημα ΙΙΙ.

Άρθρο 11

Κόστος ταφής αποβλήτων

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τον καθορισμό της τιμής διάθεσης οποιουδήποτε τύπου αποβλήτων σε χώρους ταφής σε ύψος που να καλύπτει τουλάχιστον όλες τις δαπάνες κατασκευής και λειτουργίας του χώρου, στις οποίες περιλαμβάνεται, στο μέτρο του δυνατού, το κόστος σύστασης της χρηματικής ασφάλειας που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ), χωρίς εντούτοις να θίγεται η δυνατότητα των ενδιαφερομένων κρατών μελών να καθορίζουν τιμές που να καλύπτουν επίσης το κόστος του κλεισίματος και της μετέπειτα φροντίδας του χώρου.

Άρθρο 12

Διαδικασίες αποδοχής αποβλήτων

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε:

1. πριν ή κατά την παράδοση, ή την πρώτη από σειρά παραδόσεων εφόσον ο τύπος των αποβλήτων παραμένει αμετάβλητος, ο κάτοχος των αποβλήτων ή ο φορέας λειτουργίας να μπορεί να αποδείξει διά των κατάλληλων εγγράφων, ότι τα απόβλητα μπορούν να γίνουν δεκτά στο συγκεκριμένο χώρο ταφής σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στην άδεια, και ότι πληρούν τα κριτήρια αποδοχής (παράρτημα ΙΙ)·
2. ο φορέας λειτουργίας του χώρου να τηρεί τις ακόλουθες διαδικασίες παραλαβής:
 - α) έλεγχο των εγγράφων για τα απόβλητα, στα οποία περιλαμβάνονται τα έγγραφα που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 3 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ και, όπου αυτό έχει εφαρμογή, εκείνα που απαιτούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1993 σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και εξόδο τους⁽¹⁾·
 - β) οπτική επιθεώρηση των αποβλήτων στην είσοδο και στο σημείο απόθεσης και, εφόσον ενδείκνυται, εξακρίβωση ότι τα απόβλητα αντιστοιχούν προς την περιγραφή που περιέχεται στα έγγραφα που υπέβαλε ο κάτοχος. Αν απαιτείται η λήψη δειγμάτων για την εφαρμογή του παραρτήματος ΙΙ επίπεδο 3, τα αποτελέσματα των αναλύσεων πρέπει να φυλάγονται, η δε δειγματοληψία πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ παράγραφος 5. Εφόσον είναι δυνατόν, τα δείγματα φυλάσσονται επί ένα μήνα τουλάχιστον·

(¹) ΕΕ αριθ. L 30 της 6. 2. 1993, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 94/721/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 288 της 9. 11. 1994, σ. 36).

- γ) τήρηση αρχείου των ποσοτήτων και των χαρακτηριστικών των αποτιθέμενων αποβλήτων, στο οποίο καταχωρούνται η προέλευση, η ημερομηνία παράδοσης, ο παραγωγός ή, εάν πρόκειται για αστικά απόβλητα, ο φορέας συλλογής, και, εάν πρόκειται για επικίνδυνα απόβλητα, η ακριβής τους θέση στο χώρο ταφής·
3. ο φορέας λειτουργίας του χώρου πρέπει πάντοτε να παρέχει γραπτή βεβαίωση για κάθε παράδοση αποβλήτων στο χώρο του·
4. με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, αν τα απόβλητα δεν γίνουν δεκτά σε ένα χώρο ταφής, ο φορέας λειτουργίας οφείλει να ενημερώσει την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 13

Διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης κατά τη φάση λειτουργίας

Τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε οι διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης κατά τη φάση λειτουργίας να πληρούν τουλάχιστον τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- κατά τη φάση λειτουργίας, ο φορέας λειτουργίας του χώρου ταφής εφαρμόζει πρόγραμμα ελέγχου και παρακολούθησης όπως ορίζεται στο παράρτημα III·
- ο φορέας λειτουργίας ενημερώνει την αρμόδια αρχή σχετικά με τις τυχόν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον που διαπιστώνονται κατά τις διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης και συμμορφώνεται προς την απόφαση της αρμόδιας αρχής όσον αφορά τη φύση και το χρονοδιάγραμμα των ληπτέων επανορθωτικών μέτρων. Οι δαπάνες των μέτρων βαρύνουν το φορέα.

Με συχνότητα που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή και οπωσδήποτε τουλάχιστον στο τέλος κάθε ημερολογιακού έτους, ο φορέας λειτουργίας αναφέρει τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα της παρακολούθησης στις αρμόδιες αρχές προκειμένου να αποδείξει την τήρηση των όρων της άδειας και να βελτιώνονται οι γνώσεις σχετικά με τη συμπεριφορά των αποβλήτων στους χώρους ταφής·

- ο έλεγχος της ποιότητας των αναλύσεων των διαδικασιών ελέγχου και παρακολούθησης ή/και των αναλύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β) διενεργείται από ειδικευμένα εργαστήρια.

Άρθρο 14

Διαδικασία κλεισίματος

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με την άδεια:

- η διαδικασία κλεισίματος μέρους ή του συνόλου χώρου ταφής αρχίζει:
 - όταν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις που ορίζονται στην άδεια, ή

β) κατόπιν άδειας της αρμόδιας αρχής, μετά από αίτηση του φορέα λειτουργίας, ή

γ) με αιτιολογημένη απόφαση της αρμόδιας αρχής·

- ο χώρος ταφής ή μέρος αυτού μπορεί να θεωρείται οριστικά κλειστός μόνον εφόσον η αρμόδια αρχή έχει πραγματοποιήσει τελική επιτόπια επιθεώρηση, έχει αξιολογήσει όλες τις εκθέσεις που έχει υποβάλει ο φορέας και του έχει κοινοποιήσει την έγκριση κλεισίματος. Αυτό ουδέποτε μειώνει την ευθύνη του φορέα λειτουργίας σύμφωνα με τους όρους χορήγησης της άδειας·
- μετά το οριστικό κλείσιμο ταφής, ο φορέας λειτουργίας του είναι υπεύθυνος για τη συντήρηση, την παρακολούθηση και τον έλεγχο του κατά την φάση της μετέπειτα φροντίδας καθόσον χρόνο μπορεί να ζητήσει η αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο χώρος μπορεί να παρουσιάζει κινδύνους.

Ο φορέας λειτουργίας γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή τις τυχόν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον που αποκαλύπτονται από τον έλεγχο, και συμμορφώνεται με την απόφασή της για τη φύση και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής επανορθωτικών μέτρων·

- ενόσω η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι ο χώρος ταφής ενδέχεται να παρουσιάζει κινδύνους για το περιβάλλον, ο φορέας λειτουργίας του είναι υπεύθυνος για την παρακολούθηση και την ανάλυση των αερίων και των αποπλυμάτων του καθώς και των υπόγειων υδάτων στα περίξ του χώρου σύμφωνα με το παράρτημα III.

Άρθρο 15

Υφιστάμενοι χώροι ταφής

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η συνέχιση της λειτουργίας χώρων ταφής για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη κατά τη στιγμή της μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της παρούσας οδηγίας επιτρέπεται μόνον εφόσον ληφθούν τα παρακάτω μέτρα το ταχύτερο δυνατόν και δη εντός δέκα ετών από την έναρξη ισχύος της οδηγίας και εντός προθεσμιών τις οποίες καθορίζουν τα κράτη μέλη:

- ο φορέας λειτουργίας χώρου ταφής καταρτίζει και υποβάλλει, προς έγκριση στην αρμόδια αρχή σχέδιο διευθέτησης του χώρου, το οποίο περιλαμβάνει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 καθώς όλα τα επανορθωτικά μέτρα τα οποία κρίνει ότι θα απαιτηθούν.

Εάν, ύστερα από αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του χώρου ταφής, η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι ο χώρος ταφής πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 1 της παρούσας οδηγίας, τα επανορθωτικά μέτρα ίσως περιττεύουν·

- μετά την υποβολή του σχεδίου διευθέτησης, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν οριστική απόφαση σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας, βάσει του σχεδίου και της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ανα-

γκαία μέτρα για το κλείσιμο, το συντομότερο δυνατόν, βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 7 και του άρθρου 14, των χώρων ταφής που δεν έχουν λάβει σύμφωνα με το άρθρο 9 άδεια συνέχισης της λειτουργίας·

3. βάσει του εγκεκριμένου σχεδίου διεύθυνσης του χώρου, οι αρμόδιες αρχές χορηγούν άδεια για την πραγματοποίηση των αναγκαίων έργων και καθορίζουν μεταβατική περίοδο για την ολοκλήρωση του σχεδίου. Το σχέδιο αυτό εφαρμόζεται εντός δέκα ετών από την έναρξη ισχύος της οδηγίας·
4. εντός των δύο ετών από τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, εφαρμόζονται για τους χώρους ταφής επικίνδυνων αποβλήτων τα άρθρα 4, 5, 6, 12 και το παράρτημα II.

Άρθρο 16

Υποχρέωση υποβολής εκθέσεων

Ανά τριετία, και για πρώτη φορά τρία έτη από την έναρξη ισχύος της οδηγίας, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η έκθεση συντάσσεται βάσει ερωτηματολογίου ή υποδείγματος το οποίο καταρτίζει η Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ ⁽¹⁾. Το ερωτηματολόγιο ή το υπόδειγμα αποστέλλεται στα κράτη μέλη έξι μήνες από την έναρξη της περιόδου την οποία καλύπτει η έκθεση. Η έκθεση αποστέλλεται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από το πέρας της τριετούς περιόδου που καλύπτει.

Η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση της Κοινότητας σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας εντός εννέα μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων των κρατών μελών.

Άρθρο 17

Επιτροπή

Οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην επιστημο-

νική και τεχνική πρόοδο και οι προτάσεις για την τυποποίηση των μεθόδων ελέγχου, δειγματοληψίας και ανάλυσης για τους χώρους ταφής αποβλήτων, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

Άρθρο 18

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία εντός δύο ετών αφότου τεθεί σε ισχύ, ενημερώνουν δε αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 20

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, ...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΧΩΡΩΝ ΤΑΦΗΣ

1. Τοποθεσία

- 1) Για την τοποθεσία του χώρου ταφής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη απαιτήσεις που αφορούν:
 - α) τις αποστάσεις των ορίων του χώρου από οικιστικές περιοχές ή χώρους αναψυχής, δρόμους και υδατορεύματα, στάσιμα επιφανειακά ύδατα και άλλες βιομηχανικές, γεωργικές ή αστικές περιοχές
 - β) την ύπαρξη υπόγειων ή παράκτιων υδάτων ή ζωνών προστασίας της φύσης στην περιοχή
 - γ) τις γεωλογικές και υδρογεωλογικές συνθήκες της περιοχής
 - δ) τον κίνδυνο πλημμυρών, καθιζήσεων, κατολισθήσεων ή χιονοστιβάδων στο χώρο ταφής
 - ε) την προστασία της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής.
- 2) Ο χώρος ταφής μπορεί να εγκρίνεται μόνον εφόσον τα χαρακτηριστικά του χώρου όσον αφορά τις προαναφερόμενες απαιτήσεις, ή τα επανορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν, ύστερα από εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, εφόσον αυτή επιβάλλεται σύμφωνα με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ, δείχνουν ότι ο χώρος ταφής δεν συνιστά σοβαρό κίνδυνο για το περιβάλλον.

2. Διαχείριση των υδάτων και των αποβλήτων

Ανάλογα με τα χαρακτηριστικά του χώρου ταφής και τις μετεωρολογικές συνθήκες, λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου:

- να ελέγχεται η είσοδος των ομβρίων και των λοιπών μετεωρολογικής προελεύσεως υδάτων στον όγκο των αποθεμένων αποβλήτων,
- να προλαμβάνεται η είσοδος επιφανειακού ή/και υπόγειου νερού στα αποτιθέμενα απόβλητα,
- να συλλέγονται τα μολυσμένα ύδατα και αποπλύματα. Εάν μια αξιολόγηση βασισμένη στα χαρακτηριστικά του χώρου ταφής και των αποβλήτων που πρόκειται να γίνουν δεκτά αποδεικνύει ότι ο χώρος ταφής δεν συνιστά δυνητικό κίνδυνο για το περιβάλλον, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίζει ότι η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται,
- να υπόκεινται σε επεξεργασία τα μολυσμένα ύδατα και αποπλύματα που συλλέγονται από το χώρο ταφής, ώστε να πληρούνται οι κατάλληλες προδιαγραφές που απαιτούνται για την αποχέτευσή τους.

Οι ως άνω διατάξεις μπορούν να μην εφαρμόζονται στους χώρους ταφής αδρανών αποβλήτων.

3. Προστασία του εδάφους και των υδάτων

- 1) Η επιλογή της θέσης και ο σχεδιασμός του χώρου ταφής πρέπει να γίνονται κατά τρόπον ώστε να πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις πρόληψης της ρύπανσης του εδάφους και των υπόγειων ή των επιφανειακών υδάτων και να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική συλλογή των αποπλυμάτων όπως και όποτε απαιτείται σύμφωνα με το μέρος 2. Η προστασία του εδάφους και των υπόγειων υδάτων μπορεί να επιτυγχάνεται με το συνδυασμό τοίχων γεωλογικής απομόνωσης και στεγανής μεμβράνης.
- 2) Ο τοίχος γεωλογικής απομόνωσης προσδιορίζεται από τις γεωλογικές και υδρογεωλογικές συνθήκες που επικρατούν κάτω από το χώρο ταφής ή κοντά σε αυτόν και οι οποίες παρέχουν επαρκή ικανότητα εξασθένισης, ώστε να προληφθούν ενδεχόμενοι κίνδυνοι για το έδαφος και τα υπόγεια ύδατα.

Η βάση και τα πρανή του χώρου ταφής πρέπει να συνίστανται από ανόργανο στρώμα το οποίο να πληροί απαιτήσεις περατότητας και πάχους, οι οποίες, όσον αφορά την προστασία του εδάφους και των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, έχουν συνδυασμένο αποτέλεσμα (Κ) τουλάχιστον ισοδύναμο με εκείνο που προκύπτει από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- χώρος ταφής επικινδύνων αποβλήτων:

$$K \leq 1.0 \times 10^{-9} \text{ m/s.}, \text{ πάχος} \geq 5 \text{ m.}$$

— χώρος ταφής ακινδύνων αποβλήτων:

$$K \leq 1.0 \times 10^{-9} \text{ m/s.}, \text{ πάχος} \geq 1\text{m},$$

— χώρος ταφής αδρανών αποβλήτων:

$$K \leq 1.0 \times 10^{-7} \text{ m/s.}, \text{ πάχος} \geq 1\text{m},$$

m/s = μέτρα ανά δευτερόλεπτο.

Εάν ο τοίχος γεωλογικής απομόνωσης δεν πληροί φυσικά τις ως άνω προϋποθέσεις, μπορεί να συμπληρώνεται τεχνητά και να ενισχύεται με άλλα μέσα που παρέχουν ισοδύναμη προστασία. Οι τεχνητά σχηματιζόμενοι γεωλογικοί φραγμοί πρέπει να έχουν πάχος τουλάχιστον 0,5 m.

- 3) Επιπλέον του τοίχου γεωλογικής απομόνωσης που περιγράφεται παραπάνω, θα πρέπει να προστεθεί ένα σύστημα ενεργού συλλογής των αποπλυμάτων και στεγανοποίησης σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

Συλλογή των αποπλυμάτων και στεγανοποίηση του πυθμένα

Κατηγορία χώρου ταφής	Μη επικίνδυνα απόβλητα	επικίνδυνα απόβλητα
Τεχνητή μεμβράνη στεγανοποίησης	απαιτείται	απαιτείται
Στρώμα αποστράγγισης $\geq 0,5$ m	απαιτείται	απαιτείται

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν γενικές ή ειδικές απαιτήσεις για τους χώρους ταφής αδρανών υλών και για τα χαρακτηριστικά των προαναφερομένων τεχνικών μέσων.

Εάν η αρμόδια αρχή, αφού εξετάσει τους ενδεχόμενους κινδύνους για το περιβάλλον, κρίνει ότι απαιτείται πρόληψη της δημιουργίας αποπλυμάτων, μπορεί να ζητήσει την επιφανειακή στεγανοποίηση του χώρου. Για την επιφανειακή στεγανοποίηση ισχύουν οι εξής συστάσεις:

Κατηγορία χώρου ταφής	Μη επικίνδυνα απόβλητα	Επικίνδυνα απόβλητα
Στρώμα απαγωγής των αερίων	απαιτείται	δεν απαιτείται
Τεχνητή μεμβράνη στεγανοποίησης	δεν απαιτείται	απαιτείται
Στεγανό ανόργανο στρώμα	απαιτείται	απαιτείται
Στρώμα αποστράγγισης $\geq 0,5$ m	απαιτείται	απαιτείται
Γαώδες κάλυμμα ≥ 1 m	απαιτείται	απαιτείται

- 4) Εάν, βάσει εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών κινδύνων όπου θα λαμβάνεται ιδίως υπόψη η οδηγία 80/68/EOK περί προστασίας των υπογείων υδάτων από τη ρύπανση που προέρχεται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες⁽¹⁾, η αρμόδια αρχή αποφασίσει σύμφωνα με το μέρος 2 («Διαχείριση των υδάτων και των αποπλυμάτων») ότι η συλλογή και η επεξεργασία των αποπλυμάτων δεν είναι απαραίτητη ή έχει αποδειχθεί ότι ο χώρος ταφής δεν αποτελεί ενδεχόμενο κίνδυνο για το έδαφος και τα υπόγεια ή τα επιφανειακά ύδατα, οι προαναφερόμενες απαιτήσεις των παραγράφων 2 και 3 μπορούν να μειωθούν ανάλογα. Οι χώροι μονοταφής, όπου τα αποτιθέμενα απόβλητα δεν πληρούν τα κριτήρια που καταγράφονται στο παράρτημα II, πρέπει να πληρούν τα προβλεπόμενα στις προηγούμενες παραγράφους 2 και 3.

- 5) Η μέθοδος που πρέπει να χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του συντελεστή περατότητας στους χώρους ταφής, με επιτόπου δοκιμές και σε όλη την έκταση του χώρου, θα καταρτιστεί και θα εγκριθεί από την επιτροπή που συνιστάται στο άρθρο 17 της παρούσας οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 20 της 26. 1. 1980· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/EOK (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

4. Έλεγχος των αερίων

- 1) Λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για να ελέγχεται η συγκέντρωση και η μετανάστευση των αερίων του χώρου ταφής (παράρτημα ΙΙΙ).
- 2) Τα αέρια του χώρου ταφής συλλέγονται, υποβάλλονται σε επεξεργασία και χρησιμοποιούνται, εκτός αν η αρμόδια αρχή αποφασίσει διαφορετικά μετά από αξιολόγηση των περιβαλλοντικών παραμέτρων.
- 3) Η κατά την παράγραφο 4 σημείο 2 συλλογή, επεξεργασία και χρήση των αερίων του χώρου ταφής πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιούνται οι βλάβες ή η υποβάθμιση του περιβάλλοντος και οι κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία.

5. Οχλήσεις και κίνδυνοι

Λαμβάνονται μέτρα ελαχιστοποίησης των περιβαλλοντικών οχλήσεων και κινδύνων από το χώρο ταφής λόγω:

- εκπομπής οσμών και σκόνης,
- αερόφερτων υλικών,
- θορύβου και κυκλοφορίας οχημάτων,
- πουλιών, ζωοφίων και εντόμων,
- σχηματισμού αερολυμάτων,
- πυρκαϊών.

6. Σταθερότητα

Η τοποθέτηση των αποβλήτων στο χώρο ταφής γίνεται κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται η σταθερότητα της μάζας των αποβλήτων και των σχετικών κατασκευών, ιδίως δε να αποφεύγονται οι κατολισθήσεις. Όταν εγκαθίσταται τεχνητό φράγμα, πρέπει να εξασφαλίζεται ότι το γεωλογικό υπόστρωμα, λαμβανομένης υπόψη της μορφολογίας του χώρου ταφής, είναι αρκετά σταθερό ώστε να αποφεύγονται οι καθιζήσεις που ενδέχεται να προκαλέσουν βλάβη στο φράγμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

1. Εισαγωγή

Στο παρόν παράρτημα περιγράφονται:

- οι γενικές αρχές αποδοχής αποβλήτων στις διάφορες κατηγορίες χώρων ταφής. Η μελλοντική διαδικασία κατάταξης αποβλήτων πρέπει να βασίζεται σ' αυτές τις αρχές,
- οι κατευθυντήριες γραμμές για τις προκαταρκτικές διαδικασίες αποδοχής αποβλήτων οι οποίες ακολουθούνται μέχρι τη θέσπιση ενιαίας διαδικασίας κατάταξης και αποδοχής αποβλήτων. Η διαδικασία αυτή, καθώς και σχετικές διαδικασίες δειγματοληψίας, θα καταρτιστούν από την τεχνική επιτροπή του άρθρου 17 της παρούσας οδηγίας.

Το έργο αυτό της τεχνικής επιτροπής θα ολοκληρωθεί εντός τριών ετών από την έκδοση της οδηγίας και πρέπει να διεκπεραιωθεί λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας.

2. Γενικές αρχές

Η σύνθεση, η αποπλυσιμότητα, η μακροχρόνια συμπεριφορά και τα γενικά χαρακτηριστικά των προς ταφή αποβλήτων πρέπει να είναι γνωστά με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ακρίβεια. Η αποδοχή αποβλήτων σε χώρο ταφής μπορεί να βασίζεται σε καταλόγους αποδεκτών ή μη αποδεκτών αποβλήτων, ανάλογα με τη φύση και την προέλευσή τους, καθώς και σε μεθόδους ανάλυσης αποβλήτων και σε οριακές τιμές των χαρακτηριστικών των αποδεκτών αποβλήτων. Οι μελλοντικές διαδικασίες αποδοχής αποβλήτων που περιγράφονται στην παρούσα οδηγία θα βασίζονται, στο μέτρο του δυνατού, σε τυποποιημένες μεθόδους ανάλυσης αποβλήτων και σε οριακές τιμές των χαρακτηριστικών των αποδεκτών αποβλήτων.

Πριν καθοριστούν αυτές οι μέθοδοι ανάλυσης και οι οριακές τιμές, τα κράτη μέλη πρέπει τουλάχιστον να ορίσουν εθνικούς καταλόγους αποβλήτων που γίνονται ή δεν γίνονται δεκτά σε κάθε κατηγορία χώρων ταφής, ή να καθορίζουν τα κριτήρια για να περιληφθούν στους καταλόγους. Για να γίνεται δεκτός σε μια συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής ένας τύπος αποβλήτων πρέπει να περολαμβάνεται στο σχετικό εθνικό κατάλογο ή να ανταποκρίνεται σε κριτήρια παρόμοια με εκείνα που απαιτούνται για να εγγραφεί στον κατάλογο. Οι κατάλογοι αυτοί, ή τα ισοδύναμα κριτήρια, και οι μέθοδοι ανάλυσης και οι οριακές τιμές κοινοποιούνται στην Επιτροπή εντός έξι μηνών από τη μεταγραφή της παρούσας οδηγίας ή κατά τη θέσπισή τους σε εθνικό επίπεδο.

Οι κατάλογοι αυτοί ή τα κριτήρια αυτά αποδοχής πρέπει να χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση ειδικών καταλόγων χώρων, δηλαδή καταλόγου αποδεκτών αποβλήτων που ορίζονται στην άδεια σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας.

Τα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων στους καταλόγους αναφοράς ή σε μια κατηγορία χώρων ταφής μπορούν να βασίζονται σε άλλη νομοθεσία ή/και στις ιδιότητες των αποβλήτων.

Τα κριτήρια αποδοχής σε μια συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής βασίζονται στην:

- προστασία του περιβάλλοντος χώρου (ιδίως των υπόγειων και επιφανειακών υδάτων),
- προστασία των συστημάτων προστασίας του περιβάλλοντος (παραδείγματος χάρη, επιστρώσεων και συστημάτων επεξεργασίας αποπλυμάτων),
- προστασία των επιθυμητών διεργασιών σταθεροποίησης των αποβλήτων μέσα στο χώρο ταφής,
- προστασία της δημόσιας υγείας.

Πρέπει να καταρτιστεί κατάλογος ελάχιστων κριτηρίων για την αποδοχή επικίνδυνων αποβλήτων σε χώρους μονοταφής.

Παραδείγματα κριτηρίων που βασίζονται στις ιδιότητες των αποβλήτων είναι:

- απαιτήσεις σχετικά με τη γνώση της συνολικής σύνθεσης,
- περιορισμοί σχετικά με την ποσότητα οργανικών υλών στα απόβλητα,
- απαιτήσεις ή περιορισμοί σχετικά με τη βιοαποικοδομησιμότητα των οργανικών συστατικών των αποβλήτων,
- περιορισμοί ως προς την ποσότητα συγκεκριμένων, δυνητικώς επικίνδυνων ή επιβλαβών συστατικών (σε σχέση με τα ανωτέρω κριτήρια προστασίας),

- περιορισμοί ως προς δυνητική και αναμενόμενη αποπλυσιμότητα συγκεκριμένων, δυνητικώς επικίνδυνων/επιβλαβών συστατικών (σε σχέση με τα ανωτέρω κριτήρια προστασίας),
- οικοτοξικολογικές ιδιότητες των αποβλήτων και των παραγόμενων αποπλυμάτων.

Τα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων που βασίζονται στις ιδιότητές τους πρέπει, κατά κανόνα, να είναι πιο αναλυτικά για τους χώρους ταφής αδρανών αποβλήτων και μπορούν να είναι λιγότερο αναλυτικά για τους χώρους ταφής ακίνδυνων αποβλήτων και ακόμη λιγότερο αναλυτικά για τους χώρους ταφής επικίνδυνων αποβλήτων, αφού στις δύο τελευταίες κατηγορίες λαμβάνονται αυστηρότερα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος.

3. Γενικές διαδικασίες δοκιμής και αποδοχής αποβλήτων

Ο γενικός χαρακτηρισμός και οι δοκιμές των αποβλήτων πρέπει να βασίζονται στην εξής ιεράρχηση τριών επιπέδων:

Επίπεδο 1: Βασικός χαρακτηρισμός, δηλαδή ενδεδειγμένη προσδιορισμός, με τυποποιημένες μεθόδους ανάλυσης και δοκιμασίας της συμπεριφοράς, της βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης αποπλυτικής συμπεριφοράς ή/και των χαρακτηριστικών ιδιοτήτων των αποβλήτων.

Επίπεδο 2: Έλεγχος συμμόρφωσης, δηλαδή περιοδική δοκιμή με απλούστερες τυποποιημένες μεθόδους ανάλυσης και δοκιμασίας της συμπεριφοράς για τον προσδιορισμό του κατά πόσον τα συγκεκριμένα απόβλητα πληρούν τις προϋποθέσεις της άδειας ή/και τα ειδικότερα κριτήρια αναφοράς. Η δοκιμή αφορά κυρίως τις κυριότερες μεταβλητές με φαινόμενα συμπεριφοράς που εντοπίζονται με το βασικό χαρακτηρισμό.

Επίπεδο 3: Επιτόπια επαλήθευση, δηλαδή εξακριβωση, με γρήγορες μεθόδους, του κατά πόσον τα απόβλητα είναι όντως ίδια με εκείνα που υποβλήθηκαν στον έλεγχο συμμόρφωσης και που περιγράφονται στα συνοδευτικά έγγραφα. Η επιτόπια επαλήθευση μπορεί να έγκειται απλώς και μόνο στον οπτικό έλεγχο μιας παρτίδας αποβλήτων πριν και μετά την εκφόρτωση της στο χώρο ταφής.

Κάθε συγκεκριμένος τύπος αποβλήτων πρέπει κανονικά να υφίσταται χαρακτηρισμό επιπέδου 1 και να πληροί τα κατάλληλα κριτήρια προκειμένου να περιληφθεί σε κατάλογο αναφοράς. Για να παραμείνει σε κατάλογο ειδικών χώρων, ο συγκεκριμένος τύπος αποβλήτων πρέπει να υποβάλλεται τακτικά (παραδείγματος χάρη ετησίως) σε δοκιμή επιπέδου 2 και να πληροί τα κατάλληλα κριτήρια. Κάθε παρτίδα αποβλήτων που φθάνει στην είσοδο του χώρου ταφής πρέπει να υποβάλλεται σε επαλήθευση επιπέδου 3.

Ορισμένοι τύποι αποβλήτων μπορούν να εξαιρούνται, προσωρινά ή οριστικά, από τις δοκιμές επιπέδου 1, είτε διότι δεν είναι πρακτικώς εφικτή η διενέργειά τους, είτε διότι δεν υπάρχουν διαδικασίες δοκιμής και κριτήρια αποδοχής κατάλληλα για την περίπτωση, είτε διότι εφαρμόζεται άλλη υπερισχύουσα νομοθεσία.

4. Κατευθυντήριες γραμμές για προκαταρκτικές διαδικασίες αποδοχής αποβλήτων

1. Μέχρι την πλήρη ολοκλήρωση του παρόντος παραρτήματος, μόνον η δοκιμή επιπέδου 3 είναι υποχρεωτική, ενώ οι δοκιμές επιπέδου 1 και 2 εφαρμόζονται στο μέτρο του δυνατού. Σε αυτό το προκαταρκτικό στάδιο, τα απόβλητα που γίνονται αποδεκτά σε μια συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής πρέπει είτε να περιλαμβάνονται σε περιοριστικό εθνικό ή ειδικό γι' αυτή την κατηγορία χώρων ταφής κατάλογο, είτε να πληρούν κριτήρια παρόμοια με εκείνα που απαιτούνται για την εγγραφή στον κατάλογο.

Για τον καθορισμό προκαταρκτικών κριτηρίων αποδοχής αποβλήτων στις τρεις βασικές κατηγορίες χώρων ταφής ή στους αντίστοιχους καταλόγους μπορούν να χρησιμοποιούνται οι ακόλουθες γενικές κατευθυντήριες γραμμές:

Χώροι ταφής αδρανών αποβλήτων: γίνονται αποδεκτά στον κατάλογο μόνον τα αδρανή απόβλητα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο ε).

Χώροι ταφής μη επικίνδυνων αποβλήτων: για να γίνουν αποδεκτά στον κατάλογο και με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 4 στοιχείο δ) της οδηγίας, τα απόβλητα δεν πρέπει να καλύπτονται από την οδηγία 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

Χώροι ταφής επικίνδυνων αποβλήτων: ένας προκαταρκτικός χονδρικός κατάλογος των χώρων ταφής επικίνδυνων αποβλήτων θα περιλαμβάνει μόνον τους τύπους αποβλήτων που καλύπτονται από την οδηγία 91/689/ΕΟΚ⁽¹⁾. Ωστόσο, αυτά τα απόβλητα δεν πρέπει να γίνονται αποδεκτά στον κατάλογο

(¹) Ισχύει προσωρινή εξαίρεση για τη μεικτή διάθεση (βλέπε άρθρο 7). Τα κριτήρια συμμόρφωσης για τη μεικτή διάθεση αποβλήτων καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

χωρίς προηγούμενη επεξεργασία εάν παρουσιάζουν συνολική σύνθεση ή αποπλυσιμότητα δυνητικώς επικίνδυνων συστατικών αρκετά υψηλές ώστε να ενέχουν βραχυπρόθεσμους επαγγελματικούς ή περιβαλλοντικούς κινδύνους ή να εμποδίζουν την επαρκή σταθεροποίηση των αποβλήτων εντός της προβλεπόμενης διάρκειας λειτουργίας του χώρου ταφής.

2. Κατάλογος αποβλήτων που δεν είναι αποδεκτά σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 στοιχείο δ):

- όξινη πίσσα,
- μη αναμειξίμοι οργανικοί διαλύτες ή υδατικά απόβλητα που περιέχουν άνω του 1 % μη αναμειξίμες οργανικές ουσίες,
- υδατομειξίμοι οργανικοί διαλύτες με συγκέντρωση άνω του 10 %,
- απόβλητα που αντιδρούν βίαια με το νερό ή τις οργανικές ύλες,
- αμίαντος (σκόνη ή ίνες),
- απόβλητα με σημαντική συγκέντρωση των εξής ενώσεων:
 - PCB και PCT > 50 ppb (μέρη ανά δισεκατομμύριο) ⁽¹⁾,
 - TCDD (τετραχλωροδιβενζοδιοξίνη) > 10 ppb για το ισομερές 2, 3, 7, 8,
 - PCN (πολυχλωρωμένα ναφθαλένια) > 50 ppm (μέρη ανά 1 εκατομμύριο) συνολικά,
 - PAH (πολυαρωματικοί υδρογονάνθρακες) > 20 ppm,
 - οργανομεταλλικές ενώσεις (αποκλείονται τελείως),
 - χλωριωμένοι υδρογονάνθρακες (συμπεριλαμβανομένων των χλωροφαινολών) > 1 ppm,
 - φυτοφάρμακα > 2 ppm,
 - ελεύθερα κυανίδια > 10 ppm.

5. Δειγματοληψία αποβλήτων

Η δειγματοληψία αποβλήτων μπορεί να θέσει σοβαρά προβλήματα όσον αφορά την αντιπροσωπευτικότητα και τις τεχνικές λόγω της ανομοιογένειας πολλών αποβλήτων. Για τη δειγματοληψία θα καταρτιστεί ευρωπαϊκό πρότυπο, αλλά μέχρι την έγκρισή του από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν εθνικά πρότυπα και διαδικασίες.

⁽¹⁾ Μέρη ανά δισεκατομμύριο, ή μg/kg ξηράς ουσίας κ.λπ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΦΑΣΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ

1. Εισαγωγή

Στόχος του παρόντος παραρτήματος είναι ο καθορισμός των στοιχειωδών διαδικασιών παρακολούθησης που πρέπει να εφαρμόζονται για να ελέγχεται:

- ότι τα απόβλητα έγιναν αποδεκτά για διάθεση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για τη συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής,
- ότι οι διαδικασίες εντός του χώρου ταφής βαίνουν καλώς,
- ότι τα συστήματα προστασίας του περιβάλλοντος λειτουργούν πλήρως σύμφωνα με τις αρχικές προβλέψεις,
- ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της άδειας για το χώρο ταφής.

2. Μετεωρολογικά στοιχεία

Βάσει της υποχρέωσης υποβολής εκθέσεων (άρθρο 16), τα κράτη μέλη υποβάλλουν πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο συλλογής μετεωρολογικών στοιχείων. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν για τον τρόπο συλλογής των στοιχείων (επιτόπου, εθνικό μετεωρολογικό δίκτυο, κ.λπ.).

Αν τα κράτη μέλη αποφασίσουν ότι τα υδρολογικά ισοζύγια αποτελούν αποτελεσματικό μέσο εξακριβωσης του κατά πόσον συσσωρεύονται αποπλύματα μέσα στον όγκο των αποθεμένων αποβλήτων ή υπάρχει διαρροή, συνιστάται να συλλέγονται τα παρακάτω στοιχεία, είτε από παρακολούθηση στο χώρο ταφής είτε από τον πλησιέστερο μετεωρολογικό σταθμό, για όσο χρονικό διάστημα ζητά η αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας:

		Φάση λειτουργίας	Φάση μετέπειτα φροντίδας
1.1.	Όγκος και ένταση κατακρημνισμάτων	καθημερινά	καθημερινά, προστίθεται σε μηνιαίες τιμές
1.2.	Θερμοκρασία (ανώτατη, κατώτατη, ώρα 14.00 ΩΚΕ)	καθημερινά	μηνιαίος μέσος όρος
1.3.	Διεύθυνση και ένταση κυριαρχούντος ανέμου	καθημερινά	δεν απαιτείται
1.4.	Εξάτμιση (λυσίμετρο) (1)	καθημερινά	καθημερινά προστίθεται σε μηνιαίες τιμές
1.5.	Ατμοσφαιρική υγρασία (ώρα 14.00 ΩΚΕ)	καθημερινά	μηνιαίος μέσος όρος

(1) Ή με άλλες κατάλληλες μεθόδους.

3. Στοιχεία περί εκπομπών: έλεγχος υδάτων, αποπλυμάτων και αερίων

Πρέπει να συλλέγονται δείγματα αποπλυμάτων και επιφανειακών υδάτων, εάν υπάρχουν, σε αντιπροσωπευτικά σημεία. Η δειγματοληψία και η μέτρηση (όγκος και σύνθεση) των αποπλυμάτων πρέπει να γίνονται χωριστά σε κάθε σημείο απ' όπου βγαίνουν αποπλύματα από το χώρο ταφής.

Βλέπε: General guidelines on sampling technology, ISO 5667-2 (1991).

Η παρακολούθηση των επιφανειακών υδάτων, εάν υπάρχουν, πρέπει να γίνεται σε δύο τουλάχιστον σημεία, ένα στα ανάντη και ένα στα κατόντη του χώρου ταφής.

Η παρακολούθηση των αερίων πρέπει να είναι αντιπροσωπευτική για κάθε τμήμα του χώρου ταφής.

Η συχνότητα δειγματοληψίας και ανάλυσης αναγράφεται στον παρακάτω πίνακα.

Για τα αποπλύματα και τα ύδατα συλλέγεται προς παρακολούθηση δείγμα αντιπροσωπευτικό της μέσης σύνθεσης.

		Φάση λειτουργίας	Φάση μετέπειτα φροντίδας ⁽³⁾
2.1.	Όγκος αποπλύματος	μηνιαίως ⁽¹⁾ ⁽³⁾	ανά εξάμηνο
2.2.	Σύνθεση αποπλύματος ⁽²⁾	τριμηνιαίως ⁽³⁾	ανά εξάμηνο
2.3.	Όγκος και σύνθεση επιφανειακών υδάτων ⁽⁷⁾	τριμηνιαίως ⁽³⁾	ανά εξάμηνο
2.4.	Δυνητικές εκπομπές αερίων και ατμοσφαιρική πίεση ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ κ.λπ.)	μηνιαίως ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	ανά εξάμηνο ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Η συχνότητα μπορεί να διαμορφώνεται ανάλογα με τη μορφολογία του χώρου ταφής (τύμβος, υπόγεια ταφή κ.λπ.). Τα χαρακτηριστικά αυτά πρέπει να καθορίζονται στην άδεια.

⁽²⁾ Οι παράμετροι που πρέπει να μετρώνται και οι ουσίες που πρέπει να αναλύονται ποικίλουν ανάλογα με τη σύνθεση των αποτιθέμενων αποβλήτων, πρέπει δε να καθορίζονται στο έγγραφο της άδειας και να αντανακλούν τα αποπλύματικά χαρακτηριστικά των αποβλήτων.

⁽³⁾ Εφόσον από την εκτίμηση των δεδομένων προκύπτει ότι μεγαλύτερα διαστήματα είναι εξίσου αποτελεσματικά, επιτρέπεται να προσαρμόζονται. Για τα αποπλύματα, η αγωγιμότητα πρέπει να ελέγχεται τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

⁽⁴⁾ Οι μετρήσεις αυτές αφορούν κυρίως, ορισμένες κατηγορίες χώρων ταφής, όπου αποτίθενται μεγάλες ποσότητες (> 25 % κατά βάρος) οργανικών αποβλήτων.

⁽⁵⁾ Τακτική παρακολούθηση του CH₄, CO₂, O₂: τα λοιπά αέρια όπως απαιτείται ανάλογα με τη σύνθεση των αποτιθέμενων αποβλήτων, ώστε να αντανακλώνται τα αποπλύματικά χαρακτηριστικά τους.

⁽⁶⁾ Η αποτελεσματικότητα του συστήματος απαγωγής αερίων πρέπει να ελέγχεται τακτικά.

⁽⁷⁾ Βάσει των χαρακτηριστικών του χώρου ταφής, η αρμόδια αρχή μπορεί να κρίνει ότι δεν απαιτούνται αυτές οι μετρήσεις, και θα υποβάλει έκθεση όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 της οδηγίας.

Τα σημεία 2.1 και 2.2 ισχύουν μόνον όταν γίνεται συλλογή των αποπλυμάτων (βλέπε παράρτημα I, παράγραφος 2).

4. Προστασία των υπόγειων υδάτων

α. Δειγματοληψία

Οι μετρήσεις πρέπει να παρέχουν πληροφορίες για τα υπόγεια ύδατα που ενδέχεται να επηρεαστούν από την απόθεση αποβλήτων, με ένα τουλάχιστον σημείο μέτρησης στην περιοχή εισροής και δύο στην περιοχή εκροής. Ο αριθμός αυτός μπορεί να αυξάνεται βάσει ειδικής υδρογεωλογικής μελέτης και της ανάγκης να εντοπίζεται εγκαίρως κάθε τυχόν διαρροή αποπλυμάτων στα υπόγεια ύδατα.

Η δειγματοληψία πρέπει να διενεργείται σε τρεις τουλάχιστον τοποθεσίες πριν την έναρξη των εργασιών πλήρωσης ώστε να λαμβάνονται τιμές αναφοράς για τις μελλοντικές δειγματοληψίες.

Βλέπε: Sampling Groundwaters, ISO 5667, μέρος 11, 1993.

β. Παρακολούθηση

Οι παράμετροι που πρέπει να αναλύονται στα δείγματα πρέπει να συνάγονται από την αναμενόμενη σύνθεση των αποπλυμάτων και την ποιότητα των υπόγειων υδάτων της περιοχής. Κατά την επιλογή των προς ανάλυση παραμέτρων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η κινητικότητα στη ζώνη των υπόγειων υδάτων. Οι παράμετροι αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν ενδεικτικές παραμέτρους για να εξασφαλίζεται η εγκαίρως αναγνώριση τυχόν αλλαγών της ποιότητας του νερού ⁽¹⁾.

	Φάση λειτουργίας	Φάση μετέπειτα φροντίδας
Στάθμη υπόγειων υδάτων	ανά εξάμηνο ⁽¹⁾	ανά εξάμηνο ⁽¹⁾
Σύνθεση υπόγειων υδάτων	ανάλογα με το συγκεκριμένο χώρο ⁽²⁾ ⁽³⁾	ανάλογα με το συγκεκριμένο χώρο ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Συχνότερα, αν μεταβάλλεται η στάθμη των υδάτων.

⁽²⁾ Η συχνότητα πρέπει να βασίζεται στη δυνατότητα ανάληψης δράσης μεταξύ δειγματοληψιών αν επιτευχθεί επίπεδο συναγεμίου να προσδιορίζεται δηλαδή βάσει της γνωστής ή εκτιμώμενης ταχύτητας ροής των υπόγειων υδάτων.

⁽³⁾ Όταν οι τιμές φθάσουν στο επίπεδο συναγεμίου (βλέπε σημείο Γ), χρειάζεται επιβεβαίωση με δεύτερη δειγματοληψία. Όταν το επίπεδο επιβεβαιωθεί, πρέπει να ακολουθείται σχέδιο έκτακτης ανάγκης (που προσδιορίζεται στην άδεια).

⁽¹⁾ Συνιστώμενες παράμετροι: pH, TOC, φαινόλες, βαρέα μέταλλα φθόριο, As, πετρέλαιο/υδρογονάνθρακες.

γ. Επίπεδα συναγερομού

Όσον αφορά τα υπόγεια ύδατα, πρέπει να θεωρείται ότι έχουν επέλθει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, κατά την έννοια των άρθρων 13 και 14 της παρούσας οδηγίας, όταν η ανάλυση δείγματος υπόγειων υδάτων καταδεικνύει αισθητή αλλαγή της ποιότητά τους. Ένα επίπεδο συναγερομού προσδιορίζεται λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων υδρογεωλογικών σχηματισμών της περιοχής του χώρου ταφής και της ποιότητας των υπόγειων υδάτων. Το επίπεδο συναγερομού πρέπει να αναγράφεται, όποτε είναι δυνατόν, μέσα στην άδεια.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να αξιολογούνται με γραφικές παραστάσεις ελέγχου, με καθορισμένους κανόνες και επίπεδα ελέγχου για κάθε φρέαρ στα κατάντη της υδραυλικής κλίσης. Τα επίπεδα ελέγχου πρέπει να προσδιορίζονται βάσει των τοπικών διακυμάνσεων της ποιότητας των υπόγειων υδάτων.

5. Τοπογραφία του χώρου: Στοιχεία για τον όγκο του χώρου ταφής

		Φάση λειτουργίας	Φάση μετέπειτα φροντίδας
5.1.	Δομή και σύνθεση του όγκου του χώρου ταφής ⁽¹⁾	ετησίως	
5.2.	Καθίζηση του όγκου του χώρου ταφής	ετησίως	ετήσια μέτρηση

⁽¹⁾ Στοιχεία για το διάγραμμα της κατάστασης του χώρου ταφής: επιφάνεια καλυπτόμενη από τα απόβλητα, όγκος και σύνθεση αποβλήτων, μέθοδος απόθεσης, χρόνος και διάρκεια απόθεσης, υπολογισμός της εναπομένουσας διαθέσιμης χωρητικότητας.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 23 Απριλίου 1991, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας βασισμένη στο άρθρο 100 Α σχετικά με την υγειονομική ταφή των αποβλήτων ⁽¹⁾.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε τη γνώμη του στις 28 Οκτωβρίου 1992 ⁽²⁾ στα πλαίσια πρώτης ανάγνωσης. Εν συνεχεία, η Επιτροπή διαβίβασε, στις 10 Ιουνίου 1993, τροποποιημένη πρόταση ⁽³⁾.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσε τη γνώμη της στις 27 Νοεμβρίου 1991.
3. Το Συμβούλιο έκρινε ότι ως νομική βάση θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1, και όχι το άρθρο 100 Α όπως είχε αρχικά προταθεί από την Επιτροπή. Ως εκ τούτου, ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το σημείο αυτό. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τη γνώμη που διατύπωσε στις 19 Μαΐου 1995 ⁽⁴⁾, δέχθηκε την προαναφερόμενη αλλαγή βάσης.
4. Στις 6 Οκτωβρίου 1995, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της Συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

5. Για να προληφθούν ή να μειωθούν, κατά το δυνατόν, οι αρνητικές επιπτώσεις επί του περιβάλλοντος λόγω της υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, καθώς και οι κίνδυνοι που απορρέουν για την ανθρώπινη υγεία, η πρόταση αυτή ορίζει υπό μορφή οδηγίας-πλαisiού και με αφετηρία την ταξινόμηση των αποβλήτων (επικίνδυνα, ακίνδυνα, αδρανή) και των χώρων ταφής:
 - τις διαδικασίες έκδοσης αδειάς για την αποδοχή των αποβλήτων στο χώρο ταφής, για τον έλεγχο και την παρακολούθηση κατά τη φάση εκμετάλλευσης και για το κλείσιμό του,
 - τους τεχνικούς όρους στους οποίους πρέπει να ανταποκρίνονται οι χώροι και οι εγκαταστάσεις για να χρησιμεύουν για την ταφή αποβλήτων,
 - τις διαδικασίες για την παροχή άδειας για το άνοιγμα χώρου ταφής.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**Γενικές παρατηρήσεις**

6. Έχοντας υπόψη τον προαναφερόμενο στόχο και εκτιμώντας το ρόλο των τοπικών φυσικών συνθηκών στην εγκατάσταση και τη λειτουργία των χώρων ταφής, το Συμβούλιο επεδίωξε να θεσπίσει διατάξεις οι οποίες διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος, χωρίς να επιζητεί μια συστηματική εναρμόνιση, η οποία θα ήταν αναποτελεσματική και μάλιστα ανεφάρμοστη, δεδομένων των διαφορών που παρουσιάζουν οι προαναφερόμενες τοπικές συνθήκες. Στα πλαίσια της αρχής της επικουρικότητας και σύμφωνα με την προηγούμενη παρατήρηση, οι διατάξεις οι οποίες θεσπίστηκαν οδήγησαν ουσιαστικά στην τροποποίηση της πρότασης της Επιτροπής ούτως ώστε να είναι πλέον ευκρινής, να παρουσιάζει μεγαλύτερη ελαστικότητα και να λαμβάνει υπόψη τις επιστημονικές και τεχνικές εξελίξεις οι οποίες έχουν σημειωθεί έκτοτε. Οι τροποποιήσεις αυτές, τις οποίες δέχθηκε η Επιτροπή, αφορούν κυρίως το πεδίο εφαρμογής, τα παραρτήματα και το ρόλο ορισμένων κριτηρίων αποδοχής των αποβλήτων (ιδίως κριτήρια έκλουσης).

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 190 της 22. 7. 1991, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 305 της 23. 11. 1992, σ. 79.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 212 της 5. 8. 1993, σ. 33.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 151 της 19. 6. 1995, σ. 378.

7. Με βάση τους προαναφερόμενους προανατολισμούς, το Συμβούλιο μπόρεσε να δεχθεί, κυριολεκτικά, κατ' ουσίαν ή εν μέρει:
- τις τροποποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες είχε ενσωματώσει η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση, πλην των τροποποιήσεων αριθ. 14, 24, 32, 41, 42, 49, 60, 67, 75, 76, 78, 79, 86 και 90,
 - τις τροποποιήσεις αριθ. 1, 4, 9, 13, 23, 26, 31, 38, 54, 55 και 56, τις οποίες δεν είχε ενσωματώσει η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση.

8. Ειδικές παρατηρήσεις

(Οι παρακάτω αναφορές παραπέμπουν, εκτός αντίθετης ένδειξης, στο κείμενο της τροποποιημένης πρότασης. Οι αναφορές στην κοινή θέση είναι με παχέα γράμματα.)

Το Συμβούλιο επέφερε τις ακόλουθες τροποποιήσεις στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, τις οποίες αποδέχτηκε η Επιτροπή:

i) Σχετικά με τα άρθρα 1 και 5

Το άρθρο 1 αφορά μόνο το πεδίο εφαρμογής και δεν υπενθυμίζει το γενικό στόχο της οδηγίας. Το Συμβούλιο, στην κοινή του θέση, έκρινε αναγκαίο να αναφερθεί ο στόχος αυτός (**άρθρο 1**) και να επανεγγραφεί κατ' αυτόν τον τρόπο η παρούσα πρόταση στο γενικό πλαίσιο της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ. Το άρθρο αυτό συμπληρώνεται με **τις αιτιολογικές παραγράφους 1 έως 3** που περιέχουν, μεταξύ άλλων, την ουσία των τροποποιήσεων 1 και 4 του Κοινοβουλίου.

Στην κοινή θέση, το πεδίο εφαρμογής ορίζεται από το **άρθρο 3 παράγραφος 1**, καθώς και από το **άρθρο 2 στοιχείο στ)** που ορίζει το χώρο ταφής και περιλαμβάνει μεταξύ των χώρων ταφής τους «εσωτερικούς» χώρους διάθεσης των αποβλήτων (τροποποίηση αριθ. 13 του Κοινοβουλίου). Δεδομένου ότι όλες οι διατάξεις της οδηγίας εφαρμόζονται πλην της εξαίρεσης που αναφέρεται στο άρθρο 3, το άρθρο 5 είναι περιττό και διαγράφηκε.

Οι εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής (άρθρο 1 παράγραφος 2) περιέχονται στο **άρθρο 3**, του οποίου η **παράγραφος 2** απαριθμεί σειρά ενεργειών που δεν έχουν το χαρακτήρα της υγειονομικής ταφής αποβλήτων (διασπορά ύψος καθαρισμού λυμάτων, δομικά έργα) και του οποίου η **παράγραφος 3** προβλέπει, υπό περιοριστικούς όρους και στα πλαίσια του στόχου της οδηγίας, για ορισμένους χώρους (μικρά νησιά, ορεινές ζώνες) ή τύπους (υπόγεια αποθήκευση) χώρων ταφής ότι ορισμένες διατάξεις μπορούν να μην εφαρμόζονται.

ii) Άρθρα 2, 3 και 4

Τα άρθρα 2 και 3 συνενώνονται στο **άρθρο 2**. Απαλείφεται ο ορισμός των βιομηχανικών αποβλήτων. Δεδομένου ότι η προέλευση των αποβλήτων δεν είναι καθοριστική για την οικονομία της οδηγίας, η προέλευση των αδρανών αποβλήτων [**παράγραφος ε)**] προσδιορίζεται με σαφήνεια.

Ο **ορισμός στ)** (χώρος ταφής) περιλαμβάνει τους ορισμούς ζ) (σταθμός μεταφόρτωσης) και η) (αποθήκευση).

Ο ορισμός θ) (επεξεργασία) δεν περιλαμβάνει τον όρο «θερμικές» (τροποποίηση αριθ. 10) γιατί καλύπτεται ήδη από τον όρο «φυσικές».

Λόγω των διατάξεων που περιέχονται στο **άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο γ) και στο άρθρο 7**, εισήχθησαν **οι ορισμοί η)** (μεικτή διάθεση) και **ιδ)** (υπόγεια αποθήκευση).

Ο **ορισμός ιγ)** (φορέας λειτουργίας) διευκρινίστηκε και συμπληρώθηκε όσον αφορά τον καθορισμό ευθύνης.

Δεδομένου ότι οι τύποι αποβλήτων ορίζονται από το **άρθρο 2** και τα απόβλητα που είναι αποδεκτά στους διάφορους χώρους ταφής προσδιορίζονται **στα άρθρα 5 έως 7**, το άρθρο 4 περιορίστηκε στη μεία των τριών κατηγοριών χώρων ταφής.

iii) Άρθρο 9

Το άρθρο αυτό περιέχεται στο άρθρο 5:

- η **παράγραφος 1** προβλέπει ότι τα υγρά απόβλητα δεν μπορούν να γίνουν ενδεχομένως αποδεκτά παρά μόνον σε χώρους μονοταφής (**άρθρο 6 παράγραφος 3**) ή στα πλαίσια μεικτής διάθεσης (άρθρο 7). Η θέση του Συμβουλίου σχετικά με το σημείο αυτό, επομένως, είναι πιο περιοριστική από τη θέση που περιείχε η τροποποιημένη πρόταση.
- η **παράγραφος 3** προβλέπει ότι τα απόβλητα μπορούν να υποστούν επεξεργασία (σταθεροποίηση, ενοποίηση).

iv) Άρθρο 10

Το άρθρο αυτό περιέχεται στα **άρθρα 6 και 7** [όσον αφορά την παράγραφο 5 στοιχεία δ) και ε)],

- δεδομένου ότι τα κριτήρια αποδοχής καθορίζονται στο **παράρτημα II**, αρκεί να γίνει η σχετική παραπομπή (βλέπε **παραγράφους 1, 2, 3 και 4**) για κάθε τύπο αποβλήτου και, κατόπιν τούτου, η παράγραφος 1 είναι περιττή,
- οι παράγραφοι 3 ως 5 έχουν αναδιατυπωθεί και απλουστευθεί (**παράγραφοι 1 ως 4**) ούτως ώστε να καταστούν σαφείς οι απαιτήσεις επεξεργασίας που ισχύουν για τα επικίνδυνα απόβλητα, και να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ της μεικτής διάθεσης και των άλλων τρόπων υγειονομικής ταφής των αποβλήτων [απαλοιφή των παραγράφων 2 και 5 στοιχεία δ) και ε)],
- τα άρθρα 4 παράγραφος 4 και 10 παράγραφος 6α έχουν ενσωματωθεί στην **παράγραφο 3 του άρθρου 6** (μονοταφή για αδρανή ή ακίνδυνα απόβλητα),
- η **παράγραφος 4 στοιχείο γ)** περιορίζει αισθητά τις δυνατότητες που παρέχει η παράγραφος 5 στοιχείο γ), δεδομένου ότι επιτρέπονται μόνον οι ακίνδυνες ιλύες υπό ορισμένους όρους, εξαιρουμένων των υγρών αποβλήτων (τροποποίηση αριθ. 23 του Κοινοβουλίου),
- υπό πολύ περιοριστικούς όρους [άδεια κατά περίπτωση, αποκλεισμός ενός καταλόγου ουσιών (**παράρτημα II σημείο 4.2**) κ.λπ.] που ορίζονται στην **παράγραφο 4 στοιχείο δ)**, η αποδοχή αποβλήτων πλην των αστικών ή των ακίνδυνων αποβλήτων μπορεί να επιτραπεί σε χώρο ταφής ακίνδυνων αποβλήτων,
- ο ορισμός των αδρανών αποβλήτων στο **άρθρο 2 στοιχείο στ)** είναι αρκετά σαφής ώστε να μπορεί να αντικατασταθεί η παράγραφος 6 από το απλουστευμένο κείμενο της **παραγράφου 5**,
- **το άρθρο 7** παραθέτει περιοριστικά τις διάφορες διατάξεις τις τροποποιημένης πρότασης οι οποίες καλύπτουν τη μεικτή διάθεση, αλλά επιβάλλοντας αυστηρότερους όρους (φυσικές συνθήκες, επίπεδο προστασίας που εξασφαλίζεται από την υγειονομική ταφή των αποβλήτων) η μη τήρηση των οποίων θα οδηγήσει στην απαγόρευση της πρακτικής αυτής το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας.

v) Άρθρο 6

Για μεγαλύτερη αποσαφήνιση και απλούστευση, το **άρθρο 8** παραθέτει τους κύριους τίτλους που περιέχονται στο παράρτημα II (το οποίο, κατά συνέπεια, διαγράφεται) και οι οποίοι πρέπει να επισημαίνονται στην αίτηση άδειας που υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή.

Περιλαμβάνεται ρητά η χρηματική εγγύηση που παρέχει ο αιτών, η οποία δεν περιλαμβάνόταν ρητά στο παράρτημα II.

Οι πρακτικές λεπτομέρειες διεκπεραίωσης της αίτησης αυτής (συμπληρωματικές πληροφορίες, προθεσμίες απάντησης) εξαρτώνται από τις εθνικές πρακτικές. Κατόπιν τούτου, απαλείφεται η παράγραφος 2.

vi) Άρθρα 7, 14, 17, 18 και 20α

Το **άρθρο 9** περιλαμβάνει:

— τα βασικά στοιχεία του άρθρου 7, πλην της πρόσθετης υποχρέωσης επιθεώρησης [παράγραφος 1 στοιχείο α)], δεδομένου ότι η διατύπωση της **παράγραφου 2** (« η αρμόδια αρχή . . . επιθεωρεί το χώρο . . . ») δεν προδικάζει τον αριθμό επιθεωρήσεων που πρέπει να διεξαχθούν και δεδομένου ότι η συγκεκριμένη διατύπωση που προτείνεται από το Κοινοβούλιο (τροποποίηση αριθ. 76 «πριν αρχίσουν οι εργασίες διάθεσης» είναι προφανώς ανέφικτη. **Η παράγραφος 2** υπενθυμίζει εξάλλου ότι η επιθεώρηση «ουδέποτε μειώνει την ευθύνη του φορέα». Η μνεία αυτή και άλλες παρεμφερείς (**άρθρο 14**) κρίθηκαν επαρκείς στην παρούσα φάση, δεδομένων των σχετικών εθνικών διατάξεων και του ευρύτερου προβληματισμού σχετικά με την ευθύνη για τις ζημιές που προκαλούνται στο περιβάλλον, προβληματισμού στον οποίο επιδίδεται η Επιτροπή,

Με το ίδιο σκεπτικό και κρίνοντας ότι «πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ενδεχόμενες ζημιές στο περιβάλλον» (**αιτιολογική παράγραφος 21**), το Συμβούλιο δεν θεώρησε σκόπιμο να προβλέψει τη σύσταση ταμείου για τη μεταγενέστερη διαχείριση των χώρων ταφής. Η ευθύνη του κάθε φορέα καθορίζεται ήδη επαρκώς στον τομέα αυτό από την οδηγία και εναπόκειται στα κράτη μέλη να επιλέξουν τον πλέον πρόσφορο τρόπο για να διασφαλίσουν την άσκηση της ευθύνης αυτής. Κατά συνέπεια, διαγράφηκαν τα άρθρα 14 και 18,

— στην **παράγραφο 1 στοιχείο γ)**, το άρθρο 17 («χηματική εγγύηση»), το οποίο, κατόπιν τούτου, διαγράφεται ως χωριστό άρθρο, και προσθέτει [παράγραφος 1 στοιχείο β)] μια διάταξη για την εκπαίδευση των φορέων λειτουργίας και του προσωπικού που αντιστοιχεί στο στοιχείο α) του άρθρου 20α.

vii) Άρθρα 8 και 16

Το **άρθρο 10** περιλαμβάνει το ουσιαστικό μέρος του άρθρου αυτού, πλην της παραγράφου 2 (αναθέωση της άδειας, η οποία είναι μια ειδική περίπτωση μόνο της χορήγησης άδειας), αποσαφηνίζει τη διασύνδεση με τις γενικές διατάξεις της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ όσον αφορά την άδεια και επιβάλλει τον προσδιορισμό του τύπου του χώρου ταφής των αποβλήτων (αναγκαία ενημέρωση, λόγω των **άρθρων 4, 6 και 7**).

Ανεξάρτητα από το περιεχόμενο της άδειας, το άρθρο 11 περιλαμβάνει ως χωριστή διάταξη το άρθρο 16 σχετικά με το κόστος ταφής των αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν σε όλες τις περιπτώσεις να καθορίζουν τις τιμές, λόγω του τρόπου διαχείρισης του χώρου ταφής, και πρέπει ενδεχομένως να περιορίζονται στην «ενθάρρυνση» της κάλυψης του ενός ή του άλλου στοιχείου από τις τιμές,

Η τροποποίηση 37 του Κοινοβουλίου (προγράμματα εκπαίδευσης) καλύπτεται ήδη από το **άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο β)**, χωρίς να προδικάζονται οι λεπτομέρειες της χρηματοδότησής τους.

viii) Άρθρο 11

Το **άρθρο 12** παραθέτει το άρθρο αυτό, απλουστεύοντάς το και αποσαφηνίζοντάς το κατά τρόπο ώστε να διατηρηθεί μόνον ό,τι είναι ουσιαστικό για μια αποτελεσματική διαδικασία αποδοχής.

Έτσι, στην **παράγραφο 1**, το ουσιαστικό είναι να μπορεί να αποδειχθεί ότι τα απόβλητα πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις και όχι να παρέχεται η απόδειξη από τον κάτοχο των αποβλήτων ή το φορέα λειτουργίας. Στην **παράγραφο 2 στοιχείο α)**, διευκρινίζεται η φύση των εγγράφων που πρέπει να ελεγχθούν. Στην **παράγραφο 2 στοιχείο β)**, η εισαγωγή υποχρέωσης διατήρησης των δειγμάτων θα βελτιώσει τις δυνατότητες μεταγενέστερου ελέγχου. Στην **παράγραφο 2 στοιχείο γ)**, λαμβάνεται υπόψη ο τρόπος παραγωγής και συλλογής των αστικών αποβλήτων δεδομένου ότι απαιτείται η ταυτότητα του φορέα συλλογής των αποβλήτων αυτών (και όχι του παραγωγού των). Εξάλλου, δεδομένου ότι έχουν ήδη επιβληθεί διάφορες υποχρεώσεις έκθεσης, απαλείφεται η παράγραφος 2 στοιχείο γ).

Για την παρακολούθηση της διαδικασίας αποδοχής, αρκεί η υποβολή γραπτής βεβαίωσης από τον φορέα λειτουργίας καθότι η σύναψη τυπικής σύμβασης μεταξύ

παραγωγού/κατόχου και του φορέα λειτουργίας δεν προσθέτει τίποτε στην εγκυρότητα της αποδοχής. Ως εκ τούτου, απαλείφεται η παράγραφος 3 καθώς και η δεύτερη φράση της παραγράφου 4.

Τέλος, δεδομένου ότι η διαδικασία αποδοχής πρέπει να κινηθεί από το φορέα λειτουργίας, είναι εύλογο να επιβληθεί σε αυτόν και όχι στον κάτοχο (**παράγραφος 4**) η υποχρέωση κοινοποίησης στην αρμόδια αρχή των ενδεχόμενων μη αποδοχών, και είναι άσκοπο να αναφέρεται αορίστως η ευθύνη του («ευθύνη» πλήν της «αστικής ευθύνης» η οποία καλύπτεται από το άρθρο 14). Επομένως, απαλείφεται η παράγραφος 6.

ix) *Άρθρα 12 και 13*

Για μεγαλύτερη σαφήνεια, μόνον οι διατάξεις του άρθρου 12 σχετικά με τη φάση λειτουργίας έχουν συγκεντρωθεί στο **άρθρο 13**, στο οποίο η κύρια προσθήκη σε σχέση με την τροποποιημένη πρόταση είναι η εισαγωγή (**παράγραφος 2**) υποχρέωσης του φορέα λειτουργίας να υποβάλει έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα των διαδικασιών επιθεώρησης.

Το **άρθρο 14** περιλαμβάνει τις διατάξεις του άρθρου 12 που εφαρμόζονται και στη φάση μεταγενέστερης διαχείρισης, και το άρθρο 13.

— Η **παράγραφος 1** παραπέμπει στις προϋποθέσεις που ορίζονται στην άδεια και επομένως μπορεί να περιλάβει και άλλες προϋποθέσεις για το κλείσιμο του χώρου ταφής πέραν της εξάντλησης της χωρητικότητάς του. Στην **παράγραφο 1 στοιχείο β)** διευκρινίζεται ότι εναπόκειται στην αρμόδια αρχή να εκδώσει άδεια για το κλείσιμο και όχι στον ιδιοκτήτη ή το φορέα λειτουργίας να το αποφασίσει ακόμη και αν η αίτηση προέρχεται από το φορέα λειτουργίας. Το δικαίωμα προσφυγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) υφίσταται σε όλες τις εθνικές νομοθεσίες και επομένως δεν απαιτείται να γίνει ιδιαίτερη μνεία στην οδηγία αυτή.

— Οι παράγραφοι 3 και 4 συγχωνεύθηκαν στην **παράγραφο 2** η οποία, δεδομένου ότι παραπέμπει στην αξιολόγηση των εκθέσεων που υποβάλλονται από το φορέα λειτουργίας, καλύπτει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

— Το **παράρτημα 1** περιέχει τις γενικές προδιαγραφές που εφαρμόζονται στους χώρους ταφής αποβλήτων, ιδίως όσον αφορά την επικάλυψη και τη στεγανότητα. Ως εκ τούτου, δεν είναι πλέον απαραίτητη η παράγραφος 2.

— Δεν έγιναν δεκτές οι συγκεκριμένες προθεσμίες των παραγράφων 5 (δέκα έτη) και 5α (30 έτη), δεδομένου ότι δεν μπορεί να είναι κατάλληλες για όλους τους τύπους χώρων ταφής και δεδομένου ότι η φύση των κινδύνων που παρουσιάζουν μπορεί να απαιτήσει μια πλέον μακροχρόνη επιθεώρηση. Αυτός είναι ο στόχος της διατύπωσης των **παραγράφων 3 και 4**, όπου υπενθυμίζεται επίσης η υποχρέωση σχετικά με την ενδεχόμενη λήψη επανορθωτικών μέτρων μετά το κλείσιμο.

x) *Άρθρο 15 και 21*

— Όσον αφορά τις προθεσμίες, αποδείχθηκε τελείως ανέφικτο, δεδομένων των διοικητικών πρακτικών και των τεχνικών προθεσμιών όσον αφορά όχι μόνον τη διευθέτηση των υφισταμένων χώρων ταφής αλλά και τον επαναπροσανατολισμό των ροών αποβλήτων μετά από το κλείσιμο ενός χώρου ταφής, να επιβληθεί συνολική προθεσμία η οποία δεν θα υπερβαίνει την τετραετία [παράγραφος 3 στοιχεία α), β) και γ)] και να ορισθούν οι ενδιάμεσες προθεσμίες. Το Συμβούλιο έκρινε ότι ήταν ρεαλιστικότερο να θεσπίσει μέγιστη συνολική προθεσμία 10 ετών μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας (αρχικό εδάφιο του **άρθρου 15**) ενώ, για τους χώρους ταφής επικινδύνων αποβλήτων, επιβάλλεται βραχύτερη προθεσμία (δύο έτη μετά τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, **άρθρο 15 παράγραφος 4**) για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων.

— Τα άλλα στοιχεία του κεμένου διευκρινίζουν τα στάδια που πρέπει να υλοποιηθούν και υπενθυμίζουν τις διατάξεις αυτές σε περίπτωση κλεισίματος (**παράγραφος 2**).

— Η ίδια εκτίμηση των διοικητικών προθεσμιών που ενέχει η μεταφορά μιας τόσο τεχνικής οδηγίας στο εθνικό δίκαιο οδήγησε στη θέσπιση διετούς προθεσμίας μεταφοράς (άρθρο 18 παράγραφος 1).

xi) *Άρθρα 19 και 20*

- Η υποχρέωση και οι λεπτομέρειες της έκθεσης που προβλέπονται από το άρθρο 19 περιέχονται στο **άρθρο 16** στα πλαίσια της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ. Οι πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στις εκθέσεις αυτές πρέπει να προσδιορισθούν με τη διαδικασία του άρθρου 6 της παρούσας οδηγίας. Κατόπιν τούτου, καταργείται το παράρτημα IVα. Εξάλλου, εναπόκειται στην Επιτροπή να διαβιβάσει στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος τις κατάλληλες πληροφορίες, χωρίς να οφείλουν τα κράτη μέλη να αποστέλλουν δύο φορές την έκθεσή τους.
- Με τον ίδιο στόχο λογικής συνοχής με την υφιστάμενη νομοθεσία, το Συμβούλιο έκρινε **στο άρθρο 17** ότι θα ήταν σκόπιμο να επιφορτισθεί η επιτροπή που δημιουργήθηκε δυνάμει του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ με τα καθήκοντα που αναφέρονται στο άρθρο 20.

xii) *Παράρτηματα*

Το **παράρτημα I, σημείο 1** περιλαμβάνει τις απαιτήσεις που περιέχονται στο σημείο 1 του Παραρτήματος I, αλλά δεν περιλαμβάνει τα στοιχεία των σημείων 2 ως 6, γιατί πρόκειται είτε για πολύ λεπτομερείς διατάξεις που πρέπει να καθοριστούν στο κατάλληλο διοικητικό επίπεδο, είτε για διατάξεις που καλύπτονται από τα **άρθρα 12 και 13**.

Λόγω των ουσιαστικών αναγκών για τη λήψη μέτρων προστασίας από τις επιπτώσεις στο περιβάλλον δεδομένης της φύσης των αποβλήτων που θάβονται (πράγμα το οποίο δικαιολογεί το γεγονός ότι η μία ή η άλλη διάταξη μπορεί να μην εφαρμόζεται στους χώρους ταφής για αδρανή απόβλητα), τα **σημεία 2 και 3** παραθέτουν τα σημεία 7 και 8 αποσαφηνίζοντάς τα, ιδίως όσον αφορά την έννοια του γεωλογικού φραγμού, την πρόσθετη απαίτηση διπλού φραγμού (**σημείο 3.1**) και τις προδιαγραφές για τα συστήματα στεγανότητας στη βάση και στην επιφάνεια. Στο σημείο 5, προστέθηκαν οι κίνδυνοι πυρκαϊάς στους κινδύνους που απαριθμούνται στο σημείο 10.

Το **παράρτημα II** περιλαμβάνει το παράρτημα III με σημαντικές τροποποιήσεις. Οι τροποποιήσεις αυτές δικαιολογούνται εκ του γεγονότος ότι το παράρτημα III βασιζόταν σε διαδικασίες αποδοχής οι οποίες συνδέονται βασικά με κριτήρια έκλυσης για τα οποία δεν υπάρχουν μη εναρμονισμένες μέθοδοι δοκιμών. Το ίδιο ισχύει για τις μεθόδους δειγματοληψίας που εφαρμόζονται στα απόβλητα. Κατά συνέπεια, **το παράρτημα II** προσδιορίζει τους προσανατολισμούς που πρέπει να ακολουθήσει η τεχνική επιτροπή για να διαθέτει, εντός καθορισμένης προθεσμίας (τριών ετών), μια ενιαία διαδικασία ταξινόμησης και αποδοχής των αποβλήτων, και παρουσιάζει μια προσωρινή διαδικασία αποδοχής (εθνικοί κατάλογοι ή ισοδύναμα κριτήρια, έλεγχοι που πρέπει να διενεργούνται). Όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με τη μικτή διάθεση (σημείο 6 και ειδικότερα 6.3 και 6.4), δεν φαίνεται σκόπιμο πλέον να επιλεγούν εναρμονισμένες διατάξεις στον τομέα αυτό, δεδομένου του εξαιρετικού χαρακτήρα της τεχνικής αυτής [**άρθρα 6 παράγραφοι 4 στοιχείο δ) και 7**].

Το **παράρτημα III** τονίζει **στο σημείο 1** τους συγκεκριμένους στόχους ελέγχου και επιθεώρησης και όχι της σύρρευσης των στοιχείων για λόγους βελτίωσης των γνώσεων. Κατά συνέπεια, θα περιληφθούν κατά βάση στο παράρτημα IV οι διατάξεις που συντελούν στην επίτευξη των στόχων αυτών και αυτό θα γίνει με μια σαφέστερη παρουσίαση η οποία θα είναι καλύτερα προσαρμοσμένη στις ιδιαιτερότητες του κάθε χώρου ταφής αποβλήτων. Αυτό οδηγεί σε μεγαλύτερη ακρίβεια όσον αφορά τα σημεία συλλογής δειγμάτων (**σημεία 3 και 4**), σε διαφοροποίηση των μέτρων που πρέπει να ληφθούν ανάλογα με τον τύπο χώρων ταφής/αποβλήτων (**πίνακας του σημείου 3**), στην εισαγωγή προσθέτων μέσων (κατώτατο επίπεδο συναγερωμού για την εφαρμογή σχεδίου παρέμβασης στο **σημείο 4. Γ**) για την προστασία των υπόγειων υδάτων, και στον προαιρετικό χαρακτήρα των υδρολογικών ισοζυγίων (**στο σημείο 2**). Επομένως, απαλείφεται το σημείο 4.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 5/96**Η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 30 Νοεμβρίου 1995****[για τη θέσπιση της οδηγίας 96/.JΕΚ του Συμβουλίου της ... για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος**

(96/C 59/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το πέμπτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον του 1992, τη γενική προσέγγιση του οποίου ενέκρινε το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου με το ψήφισμα 93/C 138/01, της 1ης Φεβρουαρίου 1993 ⁽⁴⁾, προβλέπει την τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με τους ατμοσφαιρικούς ρύπους· ότι το πρόγραμμα αυτό συνιστά τον καθορισμό μακροπρόθεσμων στόχων όσον αφορά την ποιότητα του αέρα·

ότι, προκειμένου να προστατευθούν το περιβάλλον ως σύνολο και η ανθρώπινη υγεία, πρέπει αφενός να εξαλειφθούν, να προληφθούν ή να μειωθούν οι συγκεντρώσεις επιβλαβών ατμοσφαιρικών ρύπων και αφετέρου να καθοριστούν οριακές τιμές ή/και όρια συναγεμού για τα επίπεδα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης·

ότι, για να ληφθούν υπόψη οι συγκεκριμένοι μηχανισμοί σχηματισμού του όζοντος, θα χρειαστεί ενδεχομένως συμπλήρωση των εν λόγω οριακών τιμών και ορίων ή αντικατάστασή τους από ποιοτικούς στόχους·

ότι οι αριθμητικές οριακές τιμές, τα όρια συναγεμού και, όσον αφορά το όζον, οι ποιοτικοί στόχοι ή/και οι οριακές τιμές και τα όρια συναγεμού πρέπει να βασίζονται στα πορίσματα των εργασιών των οικείων διεθνών επιστημονικών ομάδων·

ότι η Επιτροπή θα εκτελέσει μελέτες αναλύοντας τα αποτελέσματα της συνδυασμένης δράσης διαφόρων ρύπων ή

πηγών ρύπανσης και τον αντίκτυπο του κλίματος στη δραστηριότητα των διαφόρων ρύπων που εξετάζονται στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας·

ότι η ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος πρέπει να εκτιμάται με κριτήριο τις οριακές τιμές ή/και τα όρια συναγεμού και, όσον αφορά το όζον, τους ποιοτικούς στόχους ή/και τις οριακές τιμές και τα όρια συναγεμού, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των πληθυσμών και των οικοσυστημάτων που εκτίθενται στην ατμοσφαιρική ρύπανση, καθώς και του περιβάλλοντος·

ότι, προκειμένου να είναι συγκρίσιμες οι εκτιμήσεις της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος οι οποίες βασίζονται σε μετρήσεις διενεργούμενες στα κράτη μέλη, πρέπει να καθοριστούν, ταυτόχρονα με τις τιμές για τα όρια συναγεμού, τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους, η θέση και ο αριθμός των σημείων δειγματοληψίας, καθώς και οι μέθοδοι μέτρησης·

ότι, προκειμένου να καταστεί δυνατή η χρήση άλλων τεχνικών για την εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, εκτός από την απευθείας μέτρηση, είναι αναγκαίο να καθοριστούν κριτήρια εφαρμογής και απαιτήσεις ακριβείας όσον αφορά αυτές τις τεχνικές·

ότι τα γενικά μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία πρέπει να συμπληρωθούν με ειδικά μέτρα για κάθε καλυπτόμενη ουσία·

ότι τα εν λόγω ειδικά μέτρα πρέπει να θεσπιστούν το συντομότερο δυνατό, ώστε να εκπληρωθούν οι γενικοί στόχοι της παρούσας οδηγίας·

ότι πρέπει να συλλεχθούν προκαταρκτικά αντιπροσωπευτικά δεδομένα σχετικά με το επίπεδο των ρύπων·

ότι, προκειμένου να προστατευθούν το περιβάλλον ως σύνολο και η ανθρώπινη υγεία, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν μέτρα όταν σημειώνεται υπέρβαση των οριακών τιμών, ώστε να επιτυγχάνεται η εμπρόθεσμη τήρηση των τιμών αυτών·

ότι, κατά τη λήψη των μέτρων, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις απαιτήσεις των ρυθμίσεων για την εκμετάλλευση των βιομηχανικών εγκαταστάσεων σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της συνολικής πρόληψης και του ελέγχου της ρύπανσης, οσάκις ισχύει·

ότι τα σχετικά μέτρα απαιτούν χρόνο για να εφαρμοστούν και να αρχίσουν να παράγουν αποτελέσματα και θα ήταν ίσως σκόπιμο να καθοριστούν προσωρινά περιθώρια υπέρβασης της οριακής τιμής·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 216 της 6. 8. 1994, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 110 της 2. 5. 1995, σ. 5.⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 166 της 3. 7. 1995, σ. 173), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993.

ότι ενδέχεται να υπάρχουν στα κράτη μέλη περιοχές όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν μεν την οριακή τιμή, αλλά παραμένουν εντός του επιτρεπόμενου περιθωρίου υπέρβασης και ότι η τήρηση της οριακής τιμής πρέπει να επιτυγχάνεται εντός της καθορισμένης προθεσμίας·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προβαίνουν σε διαβουλεύσεις όταν το επίπεδο ενός ρύπου έχει υπερβεί ή είναι πιθανόν να υπερβεί την οριακή τιμή και το περιθώριο υπέρβασης ή, ανάλογα με την περίπτωση, το όριο συναγερμού, λόγω σημαντικής ρύπανσης που σημειώθηκε σε άλλο κράτος μέλος·

ότι ο καθορισμός ορίων συναγερμού, στο επίπεδο των οποίων πρέπει να λαμβάνονται προληπτικά μέτρα, θα επιτρέπει να περιορισθούν οι επιπτώσεις της ρύπανσης στην υγεία του κοινού·

ότι στις ζώνες και τους οικισμούς με επίπεδο ρύπων κατώτερο από τις οριακές τιμές τα κράτη μέλη πρέπει να προσπαθούν να διατηρήσουν την καλύτερη δυνατή ποιότητα αέρα που συμβιβάζεται με την αιφύρο ανάπτυξη·

ότι, για να διευκολυνθεί ο χειρισμός και η σύγκριση των δεδομένων που παρέχονται στην Επιτροπή, τα δεδομένα αυτά πρέπει να τυποποιηθούν·

ότι η εφαρμογή μιας ευρείας και σφαιρικής πολιτικής για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος πρέπει να βασίζεται σε στερεές τεχνικές και επιστημονικές βάσεις και σε συνεχή ανταλλαγή απόψεων ανάμεσα στα κράτη μέλη·

ότι πρέπει να αποφευχθεί αδικαιολόγητη αύξηση των πληροφοριών που υποχρεούνται να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη· ότι οι πληροφορίες που συγκεντρώνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας είναι χρήσιμες για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και συνεπώς μπορούν να διαβιβάζονται στον οργανισμό αυτό από την Επιτροπή·

ότι ενδέχεται να χρειαστεί προσαρμογή των κριτηρίων και τεχνικών εκτίμησης της ποιότητας του αέρα στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο και διευθετήσεις για την ανταλλαγή των πληροφοριών κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας· ότι, προκειμένου να διευκολυνθούν οι σχετικές εργασίες, πρέπει να διαμορφωθεί μια διαδικασία στενής συνεργασίας κρατών μελών και Επιτροπής στα πλαίσια σχετικής επιτροπής·

ότι, για να προωθηθεί η αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΟΠ), η Επιτροπή, με τη συνδρομή του ΕΟΠ, θα δημοσιεύσει έκθεση για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα ανά τριετία·

ότι θα πρέπει να εξετασθούν κατά προτεραιότητα οι ουσίες που καλύπτονται ήδη από την οδηγία 80/779/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί των οριακών τιμών και των ενδεικτικών τιμών της ποιότητας της ατμόσφαιρας για το διοξείδιο του θείου και τα αιωρούμενα σωματίδια (1), την οδηγία 82/884/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της

3ης Δεκεμβρίου 1982, για την οριακή τιμή του μολύβδου που περιέχεται στην ατμόσφαιρα (2), την οδηγία 85/203/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1985, σχετικά με τις προδιαγραφές ποιότητας του αέρα για το διοξείδιο του αζώτου (3) και την οδηγία 92/72/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 1992, σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση από το όζον (4),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

Γενικός στόχος της παρούσας οδηγίας είναι ο καθορισμός των βασικών αρχών μιας κοινής στρατηγικής με σκοπό:

- τον προσδιορισμό και καθορισμό των στόχων για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα, ώστε να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και στο σύνολο του περιβάλλοντος,
- την, βάσει κοινών μεθόδων και κριτηρίων, εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος στα κράτη μέλη,
- τη συγκέντρωση κατάλληλων πληροφοριών για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος και την ενημέρωση του κοινού, μεταξύ άλλων, μέσω ορίων συναγερμού,
- τη διατήρηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, όταν είναι καλή και τη βελτίωσή της στις άλλες περιπτώσεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «αέρας του περιβάλλοντος», ο εξωτερικός αέρας της τροπόσφαιρας εξαιρουμένου του αέρα στους χώρους εργασίας·
2. «ρύπος», κάθε ουσία η οποία διοχετεύεται αμέσως ή εμμέσως από τον άνθρωπο στον αέρα του περιβάλλοντος και ενδέχεται να έχει επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο εν γένει περιβάλλον·
3. «επίπεδο», η συγκέντρωση ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος ή η ταχύτης εναποθέσεώς του σε μια επιφάνεια σε δεδομένη χρονική στιγμή·
4. «εκτίμηση», κάθε μέθοδος που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση, τον υπολογισμό, την πρόβλεψη ή την εκτίμηση του επιπέδου ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος·
5. «οριακή τιμή», ένα επίπεδο καθοριζόμενο βάσει επιστημονικών γνώσεων, με σκοπό να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του

(1) ΕΕ αριθ. L 229 της 30. 8. 1980, σ. 30· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ/ΕΕ αριθ. L 37 της 31. 12. 1991, σ. 48).

(2) ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 15· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

(3) ΕΕ αριθ. L 87 της 27. 3. 1985, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

(4) ΕΕ αριθ. L 297 της 13. 10. 1992, σ. 1.

- περιβάλλοντος, το οποίο πρέπει να επιτευχθεί εντός δεδομένης προθεσμίας χωρίς εν συνεχεία υπερβάσεις·
6. «τιμή-στόχος», ένα επίπεδο καθοριζόμενο με σκοπό να αποφεύγονται μακροπρόθεσμα, ακόμα περισσότερο οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο εν γένει περιβάλλον, επιτευκτέον κατά το δυνατόν εντός δεδομένης χρονικής περιόδου·
 7. «όριο συναγερευμού», ένα επίπεδο πέραν του οποίου υπάρχει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία ακόμα και αν η έκθεση είναι βραχύχρονη· όταν η συγκέντρωση φθάσει αυτό το επίπεδο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν αμέσως τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα οδηγία·
 8. «περιθώριο ανοχής», το ποσοστό της οριακής τιμής κατά το οποίο επιτρέπεται να γίνεται υπέρβασή της σύμφωνα με τους όρους της παρούσας οδηγίας·
 9. «ζώνη», οριοθετημένο από τα κράτη μέλη μέρος της επικράτειάς τους·
 10. «οικισμός», μια περιοχή με συγκέντρωση πληθυσμού άνω των 250 000 κατοίκων ή, όταν η συγκέντρωση πληθυσμού είναι κατώτερη ή ίση προς 250 000 κατοίκους, με πυκνότητα πληθυσμού ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο η οποία δικαιολογεί κατά τη γνώμη των κρατών μελών την εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρος του περιβάλλοντος.

Άρθρο 3

Εφαρμογή και αρμοδιότητες

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη ορίζουν, στα κατάλληλα επίπεδα, αρμόδιες αρχές και οργανισμούς στους οποίους ανατίθενται:

- η εφαρμογή της οδηγίας,
- η εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος,
- η έγκριση των μηχανισμών μέτρησης (μεθόδων, συσκευών, δικτύων, εργαστηρίων),
- η διασφάλιση της ποιότητας των μετρήσεων που διενεργούνται με τους μηχανισμούς μέτρησης, μέσω της εξακρίβωσης ότι η ποιότητα αυτή τηρείται από τους εν λόγω μηχανισμούς μέτρησης, ιδίως με εσωτερικούς ελέγχους ποιότητας, σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με τις απαιτήσεις των ευρωπαϊκών ποιοτικών προτύπων,
- η ανάλυση των μεθόδων εκτίμησης,
- ο συντονισμός, στην επικράτειά τους, των κοινοτικών προγραμμάτων για τη διασφάλιση της ποιότητας, τα οποία οργανώνονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 4

Καθορισμός των οριακών τιμών και των ορίων συναγερευμού όσον αφορά τον αέρα του περιβάλλοντος

1. Για τους ρύπους του παραρτήματος I, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τον καθο-

ρισμό των οριακών τιμών και των δεόντων ορίων συναγερευμού σύμφωνα με το εξής χρονοδιάγραμμα:

- έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996 το αργότερο για τους ρύπους 1 έως 5
- σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 92/72/ΕΟΚ για το όζον,
- όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999 για τους ρύπους 7 έως 13.

Προς καθορισμό των οριακών τιμών και των δεόντων ορίων συναγερευμού, λαμβάνονται υπόψη και οι παράγοντες του παραρτήματος II.

Όσον αφορά το όζον, οι προτάσεις αυτές λαμβάνουν υπόψη τους ειδικούς μηχανισμούς σχηματισμού του ρύπου αυτού και μπορούν προς το σκοπό αυτό να προβλέπουν τιμές-στόχους ή/και οριακές τιμές.

Στην περίπτωση υπέρβασης τιμής-στόχου για το όζον, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν για την επίτευξη της τιμής αυτής. Βάσει των εν λόγω στοιχείων, η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον απαιτούνται πρόσθετα μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο και υποβάλλει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, σχετικές προτάσεις στο Συμβούλιο.

Για τους άλλους ρύπους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τον καθορισμό των οριακών τιμών και, των δεόντων ορίων συναγερευμού, εφόσον, βάσει της επιστημονικής προόδου και των κριτηρίων του παραρτήματος III, κρίνεται ότι πρέπει να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα οι επιβλαβείς επιπτώσεις των ρύπων αυτών στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περιβάλλοντος.

2. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα νεώτερα επιστημονικά δεδομένα στους συγκεκριμένους επιδημιολογικούς τομείς καθώς και τις τελευταίες προόδους της μετρολογίας, επανεξετάζει τα στοιχεία στα οποία βασίζονται οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερευμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών και των ορίων συναγερευμού ορίζονται κριτήρια και τεχνικές όσον αφορά:

- α) τις μετρήσεις που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1:
 - τη θέση των σημείων δειγματοληψίας,
 - τον ελάχιστο αριθμό σημείων δειγματοληψίας,
 - τις τεχνικές μέτρησης αναφοράς και δειγματοληψίας·
- β) τη χρήση άλλων τεχνικών αξιολόγησης της ποιότητας του αέρα, ιδίως της προσομοίωσης:
 - την πυκνότητα των σημείων στο χώρο για την προσομοίωση και τις μεθόδους αντικειμενικής αξιολόγησης,
 - τις τεχνικές αναφοράς για την προσομοίωση.

Τα κριτήρια και οι τεχνικές αυτές καθορίζονται για κάθε ρύπο και λαμβάνουν υπόψη το μέγεθος των οικισμών ή τα επίπεδα ρύπων στις εξεταζόμενες ζώνες.

4. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα πραγματικά επίπεδα ενός συγκεκριμένου ρύπου κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών, καθώς και οι αναγκαίες προθεσμίες για την εφαρμογή των μέτρων βελτίωσης της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, το Συμβούλιο μπορεί επίσης να καθορίσει ένα προσωρινό περιθώριο ανοχής για την οριακή τιμή.

Το περιθώριο αυτό μειώνεται σταδιακά σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται για κάθε ρύπο, ώστε η οριακή τιμή να επιτευχθεί το αργότερο κατά τη λήξη της προθεσμίας που καθορίζεται για κάθε ρύπο όταν γίνεται ο καθορισμός αυτής της οριακής τιμής.

5. Σύμφωνα προς τις διατάξεις της Συνθήκης το Συμβούλιο θεσπίζει τη νομοθεσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 και τις διατάξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4.

6. Όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει μέτρα αυστηρότερα από εκείνα της παραγράφου 5, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

7. Όταν ένα κράτος μέλος προτίθεται να καθορίσει οριακές τιμές ή όρια συναγερμού για ρύπους μη αναφερόμενους στο παράρτημα I και μη υποκείμενους σε κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος της Κοινότητας, οφείλει να ενημερώσει εγκαίρως την Επιτροπή, ώστε να εξετασθεί κατά πόσον επιβάλλεται η λήψη μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος III.

Άρθρο 5

Προκαταρκτική εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

Τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν αντιπροσωπευτικές μετρήσεις των επιπέδων ρύπων για όλες τις ζώνες και τους οικισμούς οργανώνουν εκστρατείες αντιπροσωπευτικών μετρήσεων, ερευνών ή εκτίμησης, ώστε να έχουν τα δεδομένα αυτά εγκαίρως προς εφαρμογή της νομοθεσίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1.

Άρθρο 6

Εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

1. Όταν καθορίζονται οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού, η ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος εκτιμάται σε ολόκληρη την επικράτεια των κρατών μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 4 παράγραφος 3 και για τους ρύπους τους οποίους αφορά, οι μετρήσεις είναι υποχρεωτικές στις ακόλουθες ζώνες:

— στους οικισμούς, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 10,

— στις ζώνες όπου τα επίπεδα κυμαίνονται μεταξύ των οριακών τιμών και των επιπέδων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, και

— στις λοιπές ζώνες όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν τις οριακές τιμές.

Οι προβλεπόμενες μετρήσεις μπορούν να συμπληρώνονται από τεχνικές προσομοίωσης ώστε να παρέχεται η δέουσα πληροφόρηση σχετικά με την ποιότητα του αέρα.

3. Για την αξιολόγηση της ποιότητας του αέρα μπορεί να χρησιμοποιείται ένας συνδυασμός μετρήσεων και τεχνικών προσομοίωσης όταν τα επίπεδα, για ένα αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα, είναι κατώτερα από την οριακή τιμή, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 5.

4. Όταν τα επίπεδα είναι κατώτερα ενός επιπέδου το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 5, η εκτίμηση των επιπέδων είναι δυνατόν να πραγματοποιείται απλώς μέσω τεχνικών προσομοίωσης ή αντικειμενικής εκτίμησης. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στους οικισμούς όταν πρόκειται για ρύπους για τους οποίους έχουν καθοριστεί όρια συναγερμού κατά το άρθρο 4 παράγραφος 5.

5. Όταν πρόκειται να μετρηθούν ρύποι, οι μετρήσεις πραγματοποιούνται σε σταθερά σημεία, είτε συνεχώς, είτε με τυχαία δειγματοληψία. Ο αριθμός των μετρήσεων πρέπει να είναι επαρκής ώστε να επιτρέπει τον καθορισμό επιπέδων.

Άρθρο 7

Βελτίωση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

Γενικές απαιτήσεις

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των οριακών τιμών.

2. Τα μέτρα που λαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας πρέπει:

α) να εκφράζουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση προστασίας του αέρα, των υδάτων και του εδάφους·

β) να μην αντιβαίνουν προς την κοινοτική νομοθεσία για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στους χώρους εργασίας·

γ) να μην έχουν δυσμενείς και σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον των άλλων κρατών μελών.

3. Τα κράτη μέλη εκπονούν σχέδια δράσης με τα βραχυπρόθεσμα μέτρα στην περίπτωση κινδύνου υπέρβασης των οριακών τιμών ή/και των ορίων συναγερμού, ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος υπέρβασης και να περιορισθεί η διάρκειά του. Τα σχέδια αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ενδεχομένως μέτρα ελέγχου και, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, μέτρα αναστολής των δραστηριοτήτων που συμβάλουν στην υπέρβαση των οριακών τιμών, περιλαμβανομένης της κυκλοφορίας αυτοκινήτων.

Άρθρο 8

Μέτρα εφαρμοστέα στις ζώνες όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν την οριακή τιμή

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και των οικισμών όπου τα επίπεδα ενός ή περισσότερων ρύπων υπερβαίνουν την οριακή τιμή προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής.

Όταν δεν έχει καθοριστεί περιθώριο ανοχής για δεδομένο ρύπο, οι ζώνες και οι οικισμοί όπου το επίπεδο του ρύπου αυτού υπερβαίνει την οριακή τιμή εξομοιώνονται προς τις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο και εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3 έως 5.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και οικισμών όπου τα επίπεδα ενός ή περισσότερων ρύπων κυμαίνονται μεταξύ της οριακής τιμής και της οριακής τιμής προσαυξημένης κατά το περιθώριο ανοχής.

3. Στις ζώνες και τους οικισμούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την εκπόνηση ή την εφαρμογή σχεδίου ή προγράμματος, προς επίτευξη της οριακής τιμής εντός της οριζόμενης προθεσμίας.

Το σχέδιο ή πρόγραμμα, το οποίο θα πρέπει να είναι προσιτό στο κοινό, περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα IV.

4. Στις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 όπου περισσότεροι του ενός ρύποι υπερβαίνουν τις οριακές τιμές, τα κράτη μέλη υποβάλλουν ολοκληρωμένο σχέδιο που καλύπτει όλους τους εν λόγω ρύπους.

5. Η Επιτροπή ελέγχει τακτικά την εφαρμογή των σχεδίων ή προγραμμάτων τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 3, εξετάζοντας την πρόοδο που έχει επιτευχθεί και τις προοπτικές όσον αφορά την ατμοσφαιρική ρύπανση.

6. Όταν το επίπεδο ενός ρύπου υπερβαίνει ή υπάρχει κίνδυνος να υπερβεί την οριακή τιμή προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής ή, κατά περίπτωση, το όριο συναγερωμού, λόγω σημαντικής ρύπανσης η οποία προέρχεται από άλλο κράτος μέλος, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πραγματοποιούν διαβουλεύσεις προκειμένου να αντιμετωπισθεί η κατάσταση. Η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει στις διαβουλεύσεις αυτές.

Άρθρο 9

Απαιτήσεις για τις ζώνες όπου τα επίπεδα δεν υπερβαίνουν την οριακή τιμή

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και των οικισμών όπου τα επίπεδα των ρύπων δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές.

Στις ζώνες και στους οικισμούς αυτούς τα κράτη μέλη διατηρούν τα επίπεδα των ρύπων κάτω από τις οριακές τιμές και καταβάλλουν προσπάθειες για τη διαφύλαξη της

καλύτερης δυνατής ποιότητας του αέρα που συμβιβάζεται με τη σταθερή ανάπτυξη.

Άρθρο 10

Μέτρα σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων συναγερωμού

Σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων συναγερωμού, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη λήψη μέτρων ενημέρωσης του κοινού (παραδείγματος χάρι, μέσω του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης και του Τύπου). Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν επίσης, προσωρινά, στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τα σημειωθέντα επίπεδα και τη διάρκεια του επεισοδίου ή των επεισοδίων ρύπανσης, το αργότερο τρεις μήνες μετά την επέλευσή τους. Παράλληλα με τα όρια συναγερωμού καταρτίζεται κατάλογος στοιχειωδών πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στο κοινό.

Άρθρο 11

Διαβίβαση πληροφοριών και εκθέσεων

Μετά την εκ μέρους του Συμβουλίου έγκριση της πρώτης πρότασης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση:

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις αρμόδιες αρχές, τα εργαστήρια και τους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 3 και,

α) στις ζώνες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1:

i) την εμφάνιση επιπέδων που υπερβαίνουν την οριακή τιμή, προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής, καθώς και τις ημερομηνίες ή τις περιόδους κατά τις οποίες παρατηρήθηκαν τα επίπεδα αυτά και τις σημειωθείσες τιμές, κατά τους εννέα μήνες που έπονται του τέλους κάθε έτους.

Όταν δεν έχει καθοριστεί περιθώριο ανοχής για δεδομένο ρύπο, οι ζώνες και οι οικισμοί όπου το επίπεδο του ρύπου αυτού υπερβαίνει την οριακή τιμή εξομοιώνονται προς τις ζώνες και τους οικισμούς του πρώτου εδαφίου,

ii) τους λόγους στους οποίους οφείλεται καθένα από τα παρατηρηθέντα περιστατικά, κατά τους εννέα μήνες που έπονται του τέλους κάθε έτους,

iii) της διαβιβάζουν τα σχέδια ή προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 το αργότερο δύο έτη μετά το τέλος του έτους κατά το οποίο παρατηρήθηκαν τα επίπεδα,

iv) την ενημερώνουν κάθε τρία έτη για την πρόοδο που σημειώνει το σχέδιο ή το πρόγραμμα·

β) της διαβιβάζουν, κάθε έτος και το αργότερο εντός εννέα μηνών μετά το τέλος κάθε έτους, τον κατάλογο των ζωνών και των οικισμών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 9·

γ) της διαβιβάζουν, στα πλαίσια της τομεακής έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 91/692/

ΕΟΚ, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον, κάθε τρία έτη και το αργότερο εντός εννέα μηνών μετά το τέλος κάθε τριετούς περιόδου, συνοπτικές πληροφορίες για τα επίπεδα που παρατηρήθηκαν ή ανάλογα με την περίπτωση εκτιμήθηκαν, στις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9·

- δ) της κοινοποιούν τις μεθόδους που έχουν χρησιμοποιηθεί για την προκαταρκτική εκτίμηση της ποιότητας του αέρα που προβλέπεται στο άρθρο 5.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει:

- α) κάθε έτος, κατάλογο των ζωνών και των οικισμών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1·
- β) κάθε τρία έτη, έκθεση σχετικά με την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα. Η έκθεση αυτή παρουσιάζει συνθετικά τις πληροφορίες που συγκεντρώνονται στα πλαίσια μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

3. Κατά τη σύνταξη της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 (στοιχείο β), η Επιτροπή, εφόσον χρειάζεται, επωφελείται της πειρας του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος.

Άρθρο 12

Ειδική επιτροπή και καθήκοντα αυτής

1. Οι αναγκαίες τροποποιήσεις για την προσαρμογή προς την επιστημονική και τεχνική πρόοδο των κριτηρίων και τεχνικών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και ο τρόπος διαβίβασης των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 11, καθώς και άλλα καθήκοντα που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, θεσπίζονται με τη διαδικασία της κατωτέρω παραγράφου 2.

Η προσαρμογή δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια την άμεση ή έμμεση τροποποίηση των οριακών τιμών ή των ορίων συναγεμμού.

2. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο αρ-

θρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία τουλάχιστον 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της όσον αφορά τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 4 και 12 και των παραρτημάτων I έως IV και το αργότερο την ημερομηνία κατά την οποία τίθενται σε εφαρμογή οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 5, όσον αφορά τις διατάξεις των λοιπών άρθρων.

Οι διατάξεις αυτές όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιλαμβάνουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από σχετική παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της παραπομπής αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου τα οποία θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, ...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

(¹) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΡΥΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**I. Ρύποι καλυπτόμενοι από υφιστάμενες οδηγίες στον τομέα της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος**

1. Διοξείδιο του θείου
2. Διοξείδιο του αζώτου
3. Λεπτά σωματίδια όπως οι αιθάλες (περιλαμβανομένου του P.M.10)
4. Αιωρούμενα σωματίδια
5. Μόλυβδος
6. Όζον

II. Λοιποί ατμοσφαιρικοί ρύποι

7. Βενζόλιο
8. Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες
9. Μονοξείδιο του άνθρακα
10. Κάδμιο
11. Αρσενικό
12. Νικέλιο
13. Υδράργυρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΟΡΙΑΚΩΝ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Κατά τον καθορισμό της οριακής τιμής και, κατά κατάλληλο τρόπο, του ορίου συναγερμού, θα μπορούν μεταξύ άλλων να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

- ο βαθμός έκθεσης του πληθυσμού και ιδίως των ευαίσθητων πληθυσμιακών ομάδων,
- οι κλιματολογικές συνθήκες,
- η ευαισθησία της πανίδας και της χλωρίδας, καθώς και των οικοτόπων τους,
- η ιστορική κληρονομιά που εκτίθεται στους ρύπους,
- η οικονομική και τεχνική σκοπιμότητα,
- η μεταφορά των ρύπων σε μεγάλες αποστάσεις, μεταξύ των οποίων και των δευτερευόντων ρύπων, καθώς και του όζοντος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΡΥΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ

1. Πιθανότητα, σοβαρότητα και συχνότητα των επιπτώσεων. Όσον αφορά την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον γενικά, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίδεται στις μη αναστρέψιμες επιπτώσεις.
2. Ευρεία διάδοση και αυξημένη συγκέντρωση του ρύπου στην ατμόσφαιρα.
3. Περιβαλλοντικές ή μεταβολικές αλλαγές στο βαθμό που ενδέχεται να οδηγήσουν στην παραγωγή χημικών ουσιών με μεγαλύτερη τοξικότητα.
4. Μεγάλη διάρκεια ζωής στο περιβάλλον, ιδιαίτερα εάν ο ρύπος δεν είναι βιοδιασπάσιμος και είναι δυνατόν να συσσωρευθεί στον ανθρώπινο οργανισμό, το περιβάλλον ή τις τροφικές αλυσίδες.
5. Επιπτώσεις του ρύπου:
 - μέγεθος του εκτιθέμενου πληθυσμού, βιολογικών πόρων ή οικοσυστημάτων,
 - ύπαρξη ιδιαίτερα ευαίσθητων στόχων στην εξεταζόμενη ζώνη.
6. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται και μέθοδοι εκτίμησης του κινδύνου.

Κατά την επιλογή των ρύπων λαμβάνονται υπόψη τα περί κινδύνου κριτήρια που καθορίζονται στην οδηγία 67/548/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και τις μετέπειτα τροποποιήσεις της.

(¹) ΕΕ αριθ. L 169 της 16. 8. 1967, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/632/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 338 της 10. 12. 1991, σ. 23).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΤΟΠΙΚΑ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ Η ΕΘΝΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3**

1. Τόπος όπου σημειώθηκε η υπέρβαση
 - περιφέρεια
 - πόλη (χάρτης)
 - σταθμός μετρήσεως (χάρτης, γεωγραφικές συντεταγμένες)
2. Γενικές πληροφορίες
 - τύπος ζώνης (πόλη, βιομηχανική ζώνη ή αγροτική περιοχή)
 - εκτίμηση της πληγείσας εκτάσεως (km²) και του πληθυσμού που έχει εκτεθεί στη ρύπανση
 - χρήσιμα κλιματολογικά δεδομένα
 - χρήσιμα τοπογραφικά δεδομένα
 - επαρκείς πληροφορίες για το είδος των προστατευτέων στόχων στην εξεταζόμενη ζώνη
3. Αρμόδιες αρχές

Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση των υπευθύνων για την κατάρτιση και την εφαρμογή των σχεδίων βελτίωσης του αέρα
4. Φύση και εκτίμηση της ρυπάνσεως
 - συγκεντρώσεις που έχουν παρατηρηθεί κατά τα προηγούμενα έτη (πριν από την εφαρμογή των βελτιωτικών μέτρων)
 - συγκεντρώσεις που έχουν μετρηθεί μετά την έναρξη εφαρμογής του σχεδίου
 - τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν για τις εκτιμήσεις
5. Προέλευση της ρυπάνσεως
 - κατάλογος των κυρίων πηγών εκπομπής στις οποίες οφείλεται η ρύπανση (χάρτες)
 - συνολική ποσότητα εκπομπών από της πηγές αυτές (τόνος)
 - πληροφορίες σχετικά με τη μεταφερόμενη ρύπανση από άλλες περιοχές
6. Ανάλυση της καταστάσεως
 - λεπτομέρειες για τους παράγοντες στους οποίους οφείλεται η υπέρβαση (μεταφορές, περιλαμβανομένων των διασυνοριακών μεταφορών, διαμόρφωση)
 - λεπτομέρειες σχετικά με τα μέτρα που είναι δυνατόν να ληφθούν για τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα
7. Πληροφορίες για τα μέτρα ή τα σχέδια βελτίωσης του αέρα τα οποία υπήρχαν πριν από την έναρξη της ισχύος της παρούσας οδηγίας
 - τοπικά, περιφερειακά, εθνικά, διεθνή μέτρα
 - παρατηρούμενες επιπτώσεις αυτών
8. Πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα ή τα σχέδια για τη μείωση της ρύπανσης τα οποία έχουν εγκριθεί μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας
 - κατάλογος και περιγραφή όλων των μέτρων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο
 - χρονοδιάγραμμα εφαρμογής
 - εκτίμηση της προσδοκώμενης βελτίωσης της ποιότητας του αέρα και εκτίμηση του χρόνου που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων αυτών
9. Πληροφορίες για τα μέτρα ή τα σχέδια που προβλέπονται ή σχεδιάζονται μακροπρόθεσμα
10. Κατάλογος δημοσιεύσεων, εγγράφων, εργασιών κ.λπ. τα οποία συμπληρώνουν τις πληροφορίες που ζητούνται στο παρόν παράρτημα.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 4 Ιουλίου 1994, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας με βάση το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος ⁽¹⁾.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του ⁽²⁾ μετά από την πρώτη ανάγνωση στις 16 Ιουνίου 1995.
Έχοντας υπόψη αυτή τη γνώμη, η Επιτροπή διαβίβασε τροποποιημένη πρόταση στις 6 Ιουλίου 1995 ⁽³⁾.
Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της ⁽⁴⁾ στις 22 Φεβρουαρίου 1995.
3. Στις 30 Νοεμβρίου 1995, το Συμβούλιο ενέκρινε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

4. Η παρούσα πρόταση οδηγίας-πλαίσιο περιλαμβάνει τις βασικές αρχές που αποβλέπουν στον προσδιορισμό και τον καθορισμό των στόχων για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα με στόχο την αυξημένη προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, στην εκτίμηση της ποιότητας του αέρα, στη συγκέντρωση πληροφοριών για την ποιότητα του αέρα, στην παροχή στο κοινό της σχετικής ενημέρωσης, και, κατά περίπτωση, στη διατήρηση ή βελτίωση αυτής της ποιότητας.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**Γενικές παρατηρήσεις**

5. Έχοντας υπόψη τους προαναφερόμενους στόχους, καθώς και ότι πρόκειται για οδηγία-πλαίσιο, το Συμβούλιο προσπάθησε να εξασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος στα πλαίσια της αρχής της επικουρικότητας και του δικαιώματος πρωτοβουλίας της Επιτροπής, μέσω ενός συνόλου όσο το δυνατόν λειτουργικότερων διατάξεων. Οι τροποποιήσεις που έγιναν λοιπόν στην πρόταση της Επιτροπής και έγιναν δεκτές από αυτήν, αφορούν βασικά τη διασάφηση ορισμένων διατάξεων (στόχοι, ορισμοί, εκτίμηση, διαβίβαση των πληροφοριών) και τη συνένωση των ομοειδών διατάξεων (άρθρα 7 έως 9 της κοινής θέσης).
6. Με βάση τις προαναφερόμενες κατευθύνσεις, το Συμβούλιο μπόρεσε να συμπεριλάβει στην κοινή του θέση, είτε αυτούσιες, είτε ως προς την ουσία τους είτε και εν μέρει, τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες ενσωμάτωσε η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση, με εξαίρεση τις τροπολογίες 17, 24 και 34 (εν μέρει).

Συγκεκριμένες παρατηρήσεις

7. (Οι κατωτέρω αναφορές παραλέμπουν, εκτός εάν σημειώνεται διαφορετικά, στο κείμενο της τροποποιημένης πρότασης).

Οι ακόλουθες τροποποιήσεις έγιναν από το Συμβούλιο στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής και έγιναν δεκτές από την Επιτροπή:

i) Άρθρο 1

Οι τέσσερις περιπτώσεις αναδιατυπώθηκαν ώστε να συμπεριλάβουν το ουσιαστικό περιεχόμενο της δεύτερης παραγράφου αυτού του άρθρου.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 216 της 6. 8. 1994, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 166 της 3. 7. 1995, σ. 173.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 238 της 13. 8. 1995, σ. 10.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 110 της 2. 5. 1995, σ. 5.

ii) Άρθρο 2

- Δεδομένου ότι ο όρος «στόχος ποιότητας» δεν χρησιμοποιείται πλέον (γίνεται κατευθείαν αναφορά σε οριακές τιμές, τιμές στόχους ή όρια συναγερμού ανάλογα με την περίπτωση), ο ορισμός του είναι περιττός,
- ο ορισμός της οριακής τιμής διευκρινίστηκε ώστε να καταστεί εμφανής ο χρονικός περιορισμός που συνδέεται με την επίτευξή της,
- έχοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του όζοντος, κρίθηκε σκόπιμο να γίνει αναφορά στην έννοια της τιμής-στόχου γι' αυτόν το ρύπο· περιελήφθη λοιπόν ο σχετικός ορισμός (νέα παράγραφος 6 και 3η αιτιολογική σκέψη στο κείμενο της κοινής θέσης),
- ο ορισμός της ζώνης (νέα παράγραφος 9 της κοινής θέσης) διευκρινίστηκε ώστε να καταστεί σαφές ότι η οριοθέτησή της είναι αρμοδιότητα των κρατών μελών,
- ο ορισμός του οικισμού περιλαμβάνει το όριο των 250 000 κατοίκων που πρότεινε η Επιτροπή (άρθρο 5 παράγραφος 2) αλλά — όπως το προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην τροπολογία αριθ. 12 — δεν καθορίζει όριο για την πυκνότητα του πληθυσμού που δικαιολογεί την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα,
- οι ορισμοί 11 έως 13 (περιοχή με χαμηλή ποιότητα αέρα, περιοχή με βελτιωμένη ποιότητα αέρα, περιοχή με καλή ποιότητα αέρα) καταργήθηκαν, δεδομένου ότι αυτές οι ζώνες καθορίζονται κατευθείαν σε σχέση με τα επίπεδα των ρύπων, τις οριακές τιμές και τα περιθώρια ανοχής, στα αντίστοιχα άρθρα.

iii) Άρθρο 3

Η ενημέρωση της Επιτροπής όσον αφορά τις αρχές, τα εργαστήρια και τους οργανισμούς που αναφέρονται σε αυτό το άρθρο μετατίθεται στο άρθρο 11, το οποίο συγκεντρώνει όλες τις διαβιβάσεις πληροφοριών των κρατών μελών προς την Επιτροπή.

iv) Άρθρο 4

- παράγραφος 1
 - το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι, εντός προθεσμίας που δεν θα υπερβαίνει τα τέσσερα χρόνια από την έναρξη ισχύος της οδηγίας, η Επιτροπή αναλαμβάνει την υποχρέωση να υποβάλει γύρω στις δέκα προτάσεις όσον αφορά την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος (άρθρο 4 παράγραφος 1 σημείο 1 της κοινής θέσης και, σημειώνοντας την πρόθεση της Επιτροπής να υποβάλει πριν από το 1998 προτάσεις σχετικά με το βενζόλιο και το μονοξείδιο του άνθρακος, κρίνει ότι η διατύπωση της τρίτης περίπτωσης («όσο το δυνατόν συντομότερα . . .» αφήνει άνετα περιθώρια στην Επιτροπή,
 - το Συμβούλιο έκρινε εξάλλου (παράγραφος 2 της κοινής θέσης) ότι θα πρέπει, κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών και των ορίων συναγερμού, να λαμβάνονται υπόψη ορισμένοι παράγοντες (οι οποίοι αναφέρονται, ενδεικτικά, στο παράρτημα II της κοινής θέσης),
 - οι παράγραφοι 3 και 4 της κοινής θέσης θεσπίζουν συγκεκριμένες διατάξεις για τις προτάσεις σχετικά με το όζον,
 - το Συμβούλιο κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμο, έχοντας υπόψη την εξέλιξη των γνώσεων σχετικά με τη ρύπανση του αέρα, να περιοριστούν από τώρα, οι ενδεχόμενες νέες προτάσεις της Επιτροπής μόνο στους ρύπους του παραρτήματος I. 3 [άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ)] και ότι η διατύπωση της παραγράφου 5 της κοινής θέσης «Για τους άλλους ρύπους. . .» επιτρέπει στην Επιτροπή να διατυπώσει οιαδήποτε πρόταση κρίνει αναγκαία,
- παράγραφος 2
 - Η παράγραφος 3 στοιχείο β) της κοινής θέσης συμπεριλαμβάνει την παράγραφο 2 στοιχείο β) διευκρινίζοντας το περιεχόμενό του όσον αφορά την προσομοίωση,

— παράγραφος 3

Το σημείο αυτό το οποίο περιλαμβάνεται στην παράγραφο 4 της κοινής θέσης, διατυπώθηκε διαφορετικά προκειμένου να διευκρινισθεί η φύση του περιθωρίου ανοχής και η σχέση του με την προθεσμία για την επίτευξη της οριακής τιμής,

— σχέσεις με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος

Όπως και η Επιτροπή, το Συμβούλιο έκρινε ότι αρκεί να γίνει μία μοναδική αναφορά στη διαβίβαση πληροφοριών από την Επιτροπή στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος (21η αιτιολογική σκέψη της κοινής θέσης). Αντίθετα, δεν περιέλαβε την αιτιολογική σκέψη η οποία στη γενικότητά της, δεν προσθέτει τίποτα στον ορισμό των καθηκόντων του ΕΟΠ.

v) Άρθρο 5

Για μεγαλύτερη σαφήνεια το άρθρο αυτό χωρίστηκε στα δύο:

- το άρθρο 5 της κοινής θέσης θεσπίζει το στάδιο της προκαταρκτικής εκτίμησης, η οποία είναι αναγκαία για τη συγκέντρωση των βασικών στοιχείων προτού αρχίσει η διαδικασία συστηματικής εκτίμησης που περιγράφεται στις παραγράφους 1 έως 5,
- το άρθρο 6 της κοινής θέσης περιλαμβάνει τα βασικά σημεία των διατάξεων του άρθρου 5 της πρότασης, καθορίζοντας τις συνθήκες υπό τις οποίες οι μετρήσεις της ποιότητας του αέρα είναι υποχρεωτικές και επισημαίνοντας ότι τα επίπεδα των ρύπων του επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση τεχνικών προσομοίωσης θα καθορίζονται για κάθε ρύπο χωριστά.

vi) Άρθρα 6 έως 9

Έχοντας υπόψη ότι ορισμένες διατάξεις που περιλαμβάνονται σε αυτά τα άρθρα εφαρμόζονται σε όλες τις ζώνες, κρίθηκε προτιμότερο όλες αυτές οι διατάξεις να συγκεντρωθούν σε ένα άρθρο σχετικά με τις «Γενικές απαιτήσεις» [άρθρο 7 της κοινής θέσης, το οποίο προσθέτει στην τροποποιημένη πρόταση διάταξη σχετική με τις διασυννοριακές επιπτώσεις (σημείο iii)]. Η αναφορά στις ρυθμίσεις σχετικά με την εκμετάλλευση των βιομηχανικών μονάδων (άρθρο 7 παράγραφος 1) περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 13 της κοινής θέσης και όλες οι διατάξεις σχετικά με τη διαβίβαση πληροφοριών συγκεντρώνονται στο άρθρο 11. Το άρθρο 8 της κοινής θέσης συγκεντρώνει τις διατάξεις σχετικά με τις ζώνες όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν την οριακή τιμή. Η παράγραφος 6 προσθέτει εξάλλου στην τροποποιημένη πρόταση διάταξη σχετικά με τις διαβουλεύσεις μεταξύ κρατών μελών σε περίπτωση διασυννοριακής ρύπανσης ή κινδύνου τέτοιας ρύπανσης. Το άρθρο 9 ενισχύεται με ρήτρα «standstill» που εφαρμόζεται στις ζώνες όπου τα επίπεδα των ρύπων είναι κατώτερα από τις οριακές τιμές.

vii) Άρθρο 11

Το άρθρο 11 της κοινής θέσης διαφέρει από την τροποποιημένη πρόταση λόγω:

- της προσθήκης των πληροφοριών που αναφέρονται στα ανωτέρω σημεία iii) και vi),
- της παράτασης ορισμένων προθεσμιών προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη ο απαραίτητος χρόνος για τη συγκέντρωση και την ανάλυση των στοιχείων που διαβιβάζονται στην Επιτροπή ή για την κατάρτιση των σχεδίων και προγραμματίων [έτσι αντί για ένα έτος που προβλεπόταν στο άρθρο 7 παράγραφος 3 (τροπολογία αριθ. 17 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), το Συμβούλιο έκρινε ρεαλιστικότερο να προβλέψει περίοδο δύο ετών στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii)],
- της προσθήκης (παράγραφος 1δ της κοινής θέσης) διάταξης σχετικά με τις μεθόδους της προκαταρκτικής εκτίμησης [βλέπε σημείο v) ανωτέρω].

viii) *Άρθρο 12*

Έχοντας υπόψη την φύση των καθηκόντων που ανατίθενται στην επιτροπή του εν λόγω άρθρου και τα οποία καθορίζονται στην παράγραφο 1 (νέα) του άρθρου 12 της κοινής θέσης, το Συμβούλιο έκρινε προτιμότερο να προβλέψει επιτροπή κοινωνικού χαρακτήρα (τύπου IIIα).

ix) *Άρθρο 13*

Επειδή η μεταφορά στα εθνικά δίκαια ορισμένων διατάξεων αυτής της οδηγίας εξαρτάται από το περιεχόμενο των «θυγατρικών» οδηγιών, η παράγραφος 1 του άρθρου 13 της κοινής θέσης προσδιορίζει τις διατάξεις που είναι ανεξάρτητες. Η ίδια αυτή παράγραφος αντικαθιστά την ημερομηνία μεταφοράς στα εθνικά δίκαια (31 Ιουλίου 1996), η οποία δεν μπορεί πλέον να τηρηθεί με προθεσμία 18 μηνών από την έναρξη ισχύος της οδηγίας.

x) *Παράρτημα*

— Παράρτημα I

Το Συμβούλιο καθόρισε στο παράρτημα αυτό τους ρύπους οι οποίοι, με βάση την παρούσα ή την προβλεπόμενη εξέλιξη των γνώσεων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε κοινοτικό επίπεδο τα επόμενα χρόνια, με την επιφύλαξη του δικαιώματος πρωτοβουλίας της Επιτροπής επί του θέματος. Περιέλαβε, λοιπόν, όλους τους ρύπους που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2 της τροποποιημένης πρότασης, με τις ακόλουθες αλλαγές:

— εξαίρεσε τις φθοριούχες ενώσεις και τις όξινες εναποθέσεις, για τις οποίες το Συμβούλιο θεωρεί ότι αυτή η οδηγία δεν αποτελεί το κατάλληλο πλαίσιο και ότι πρέπει να αναπτυχθεί συγκεκριμένη στρατηγική καταπολέμησης των όξινων επικαθιμάτων,

— πρόσθεσε τον υδράργυρο και διατηρώντας τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες και το νικέλιο γενικά (άρα δεν έκανε δεκτή την τροπολογία αριθ. 32 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου). Πιο αναλυτικές κατηγορίες θα καθοριστούν, εάν χρειαστεί, με τις θυγατρικές οδηγίες,

— αντικατέστησε τον «μαύρο καπνό» με την ευρύτερη κατηγορία των «λεπτών σωματιδίων» [που περιλαμβάνει τα σωματίδια διαμέτρου κατώτερης των 10 μικρομέτρων (τροπολογία αριθ. 28 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)],

και δεν ενέκρινε το σημείο 3 (τροπολογία αριθ. 34 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου). Σημειώνεται ωστόσο ότι οι περισσότεροι ρύποι του σημείου 3 καλύπτονται από τα προηγούμενα (πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες, όξινες εναποθέσεις) ή από τις τρέχουσες εργασίες (κοινοτική στρατηγική στον τομέα των κλιματικών αλλαγών, πρόταση οδηγίας «Πτητικές οργανικές ενώσεις — Στάδιο II»).

— Παράρτημα II

Το Συμβούλιο έκρινε ότι οι πληροφορίες που πρέπει να διαβιβάζονται για τα μέτρα ή τα σχέδια μείωσης της ρύπανσης πρέπει να αφορούν μόνον την υλική τους περιγραφή. Οι αναφορές λοιπόν στις αντίστοιχες χρηματοδοτήσεις (σημείο 7 περίπτωση 3 και σημείο 8 περίπτωση 4) απαλείφθηκαν μ' αυτό το σκεπτικό (παράρτημα IV της κοινής θέσης).

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 6/96

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 22 Δεκεμβρίου 1995

για τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τις αρωματικές ύλες που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα

(96/C 59/03)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Μετά από διαβουλεύσεις με την επιστημονική επιτροπή τροφίμων,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 88/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών στον τομέα των αρωματικών που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα και των βασικών υλικών από τα οποία παρασκευάζονται⁽⁴⁾ προβλέπει τη θέσπιση, από το Συμβούλιο, κατάλληλων διατάξεων όσον αφορά τις αρωματικές ουσίες·

ότι οι κατάλληλες αυτές διατάξεις εφαρμόζονται με την επιφύλαξη του γενικού πλαισίου της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου·

ότι οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών για τις αρωματικές ύλες εμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των τροφίμων, μπορούν να δημιουργήσουν άνισους όρους ανταγωνισμού και έχουν, συνεπώς, άμεσες επιπτώσεις στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι στις εθνικές διατάξεις που αφορούν τις αρωματικές ύλες που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα πρέπει να λαμβάνονται πρωτίστως υπόψη οι σχετικές με την υγεία του ανθρώπου απαιτήσεις, καθώς και, εφόσον απαιτείται για την προστασία της υγείας, οι οικονομικές και τεχνικές απαιτήσεις·

ότι η προσέγγιση των νομοθεσιών είναι αναγκαία για να επιτευχθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των τροφίμων·

ότι, τα κοινοτικά μέτρα που προβλέπει ο παρών κανονισμός είναι όχι μόνον αναγκαία, αλλά και απαραίτητα για την επίτευξη των ανωτέρω στόχων οι οποίοι δεν μπορούν να επιτευχθούν από τα κράτη μέλη μεμονωμένως·

ότι είναι αναγκαίο να θεσπιστούν γενικά κριτήρια χρήσεως των αρωματικών ουσιών·

ότι, βάσει των πλέον πρόσφατων επιστημονικών εισηγήσεων, είναι αναγκαίο να καταρτισθεί κατάλογος των αρωματικών ουσιών που μπορούν να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα·

ότι ο κατάλογος αυτός πρέπει να επιδέχεται προσθήκες και τροποποιήσεις βάσει των επιστημονικών και τεχνικών εξελίξεων·

ότι, για λόγους υγείας, ενδέχεται να χρειαστεί καθορισμός όρων χρήσεως για ορισμένες αρωματικές ουσίες·

ότι ενδεικνύεται, σε μια πρώτη φάση, να συγκεντρωθούν σε ένα ευρετήριο όλες οι αρωματικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στα κράτη μέλη και των οποίων η χρήση δεν είναι δυνατόν, δυνάμει των γενικών κανόνων της συνθήκης, να αμφισβητηθεί από κανένα κράτος μέλος· ότι αυτή η διαπίστωση δεν εμπίπτει στο άρθρο 7 της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ και, επομένως, δεν απαιτείται, σ' αυτό το στάδιο, η παρέμβαση της επιστημονικής επιτροπής τροφίμων·

ότι μια ρήτρα διασφάλισης θα πρέπει ωστόσο να επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα επιβαλλόμενα μέτρα όταν μια αρωματική ουσία ενδέχεται να ενέχει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία·

ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 214 της συνθήκης, θα πρέπει να διασφαλιστεί η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας που συνδέεται με την ανάπτυξη και την παρασκευή μιας αρωματικής ουσίας.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός ορίζει τη διαδικασία θέσπισης κανόνων για τις αρωματικές («αρωματικές») ουσίες που προβλέπονται στο άρθρο 5 σημείο 1 τρίτη, τέταρτη, πέμπτη

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 1 της 4. 1. 1994, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 195 της 18. 7. 1994, σ. 4.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Μαΐου 1994 (ΕΕ αριθ. C 205 της 25. 7. 1994, σ. 398), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 184 της 15. 7. 1988, σ. 61· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/71/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 42 της 15. 2. 1991, σ. 25).

και έκτη περίπτωση της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις αρωματικές ουσίες που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν εντός ή επί των τροφίμων ώστε να τους προσδώσουν οσμή ή/και γεύση, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ.

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ειδικών οδηγιών που επιτρέπουν τη χρήση αρωματικών ουσιών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό για σκοπούς άλλους από αυτούς που αναφέρονται στη παράγραφο 2.

Άρθρο 2

1. Οι αρωματικές ουσίες πρέπει να ανταποκρίνονται στα γενικά κριτήρια χρήσης του παραρτήματος.

2. Ο κατάλογος των αρωματικών ουσιών των οποίων η χρήση επιτρέπεται, αποκλειομένων όλων των άλλων, καταρτίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 3, 4, 5.

Άρθρο 3

1. Εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον κατάλογο των αρωματικών ουσιών οι οποίες, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ, μπορούν να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα που διατίθενται στο εμπόριο στο έδαφός τους. Οι κοινοποιήσεις αυτές περιέχουν όλες τις χρήσιμες πληροφορίες για:

- α) τη φύση αυτών των αρωματικών ουσιών, όπως το χημικό τύπο, τον αριθμό CAS, τον αριθμό EINECS, την ονοματολογία της IUPAC, την προέλευσή τους και, ενδεχομένως, τους όρους χρησιμοποίησής τους·
- β) τα τρόφιμα στα οποία χρησιμοποιούνται κυρίως αυτές οι αρωματικές ουσίες·
- γ) την τήρηση των κριτηρίων, συμπεριλαμβανομένης της αιτιολόγησής τους, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ, στο επίπεδο κάθε κράτους μέλους.

2. Με βάση τις κοινοποιήσεις που προβλέπει η παράγραφος 1, και μετά την εξέτασή τους από την Επιτροπή λαμβανομένου υπόψη του στοιχείου γ), οι αρωματικές ουσίες των οποίων η νόμιμη χρήση σε ένα κράτος μέλος πρέπει να αναγνωριστεί και από τα υπόλοιπα κράτη μέλη, καταχωρούνται σε ευρετήριο που καταρτίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 4 εντός ενός έτους από το τέλος της περιόδου κοινοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Εάν είναι αναγκαίο, το ευρετήριο αυτό μπορεί να περιλαμβάνει όρους χρήσης.

3. Εάν ένα κράτος μέλος διαπιστώσει, βάσει εμπειριστικώς αιτιολογημένης κοινοποίησης, λόγω νέων δεδομένων ή επαναξιολόγησης υφισταμένων δεδομένων, διενεργηθείσας μετά τη θέσπιση του αναφερόμενου στην παράγραφο 2 ευρετηρίου, ότι μια αρωματική ουσία ενδέχεται να συνιστά κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, μπορεί να αναστείλει ή να περιορίσει τη χρήση της στο έδαφός του. Ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή και τα υπόλοιπα κράτη μέλη, προσδιορίζοντας τους λόγους της απόφασής του.

Η Επιτροπή εξετάζει το συντομότερο δυνατό τους λόγους που επικαλείται το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, διαβουλεύεται με τη μόνη επιτροπή τροφίμων της απόφασης 69/414/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽¹⁾ και κατόπιν διατυπώνει τη γνώμη της.

Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι το ευρετήριο των αρωματικών ουσιών πρέπει να τροποποιηθεί για λόγους προστασίας της υγείας του κοινού, κινεί τη διαδικασία του άρθρου 7 ώστε να θεσπίσει τις τροποποιήσεις αυτές. Το κράτος που έχει λάβει τα μέτρα διασφάλισης μπορεί να τα διατηρήσει έως την έναρξη ισχύος αυτών των τροποποιήσεων.

Άρθρο 4

1. Προκειμένου να επαληθευθεί ότι οι αρωματικές ουσίες που περιέχονται στο ευρετήριο του άρθρου 3 ανταποκρίνονται στα γενικά κριτήρια του παραρτήματος του παρόντος κανονισμού, εντός δέκα μηνών από την έκδοση του ευρετηρίου θεσπίζεται πρόγραμμα αξιολόγησης αυτών των αρωματικών ουσιών με τη διαδικασία του άρθρου 7.

Το πρόγραμμα αυτό καθορίζει κυρίως:

- τη σειρά προτεραιότητας με την οποία πρέπει να εξετάζονται οι αρωματικές ουσίες, λαμβανομένων υπόψη των χρήσεών τους,
- τις προθεσμίες,
- τις αρωματικές ουσίες που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο της επιστημονικής συνεργασίας.

2. Οι υπεύθυνοι για τη διάθεση των αρωματικών ουσιών στην αγορά διαβιβάζουν στην Επιτροπή, ενδεχομένως κατόπιν αιτήσεώς της, τα αναγκαία για την αξιολόγηση δεδομένα.

3. Εάν, μετά την αξιολόγησή της, διαπιστωθεί ότι μία αρωματική ουσία δεν ανταποκρίνεται στα γενικά κριτήρια χρήσης του παραρτήματος, η ουσία αυτή διαγράφεται από το ευρετήριο με τη διαδικασία του άρθρου 7.

Άρθρο 5

1. Αφού υλοποιηθεί το κατ' άρθρο 4 πρόγραμμα αξιολόγησης, θεσπίζεται ο κατάλογος των αρωματικών ουσιών που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 με τη διαδικασία του άρθρου 8 εντός πέντε ετών από τη θέσπιση του κατ' άρθρο 4 προγράμματος αξιολόγησης.

(¹) ΕΕ αριθ. L 291 της 19. 11. 1969, σ. 9.

2. Η χρήση μιας νέας αρωματικής ουσίας που δεν περιλαμβάνεται στο ευρετήριο του άρθρου 3 παράγραφος 2 μπορεί να επιτραπεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7. Προς τούτο, η ουσία αυτή πρέπει πρώτα να συμπεριληφθεί στο πρόγραμμα αυτό, με τη διαδικασία του άρθρου 7. Η αρωματική αυτή ουσία αξιολογείται ανάλογα με τη θέση που κατέχει στο πρόγραμμα αξιολόγησης που προβλέπει το άρθρο 4 παράγραφος 1.

Άρθρο 6

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων που προβλέπουν τη χρήση ορισμένων κατηγοριών αρωματικών ουσιών, οριζομένων στο άρθρο 1 της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ, σε ορισμένα τρόφιμα.

2. Ωστόσο, οι αρωματικές ουσίες που ανήκουν στις εν λόγω κατηγορίες πρέπει να συμμορφώνονται με τα γενικά κριτήρια χρήσης του παραρτήματος.

Άρθρο 7

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή τροφίμων, εφεξής αποκαλούμενη «επιτροπή».

2. Η επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με πρωτοβουλία του ίδιου, είτε μετά από αίτημα αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, ...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείπει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την υποβολή του θέματος, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 8

Στην περίπτωση του άρθρου 5 παράγραφος 1 εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 7. Ωστόσο, εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την υποβολή του θέματος, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν το Συμβούλιο έχει αποφασίσει με απλή πλειοψηφία ότι αντιτίθεται προς τα εν λόγω μέτρα.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να απαγορεύουν, να περιορίζουν ή να παρεμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά ή τη χρήση αρωματικών ουσιών σε τρόφιμα, όταν αυτές συμμορφούνται με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 10

Οι διατάξεις με τις οποίες θα ευθυγραμμιστούν οι υφιστάμενες κοινοτικές πράξεις προς τον παρόντα κανονισμό θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 7.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

**ΓΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΧΡΗΣΗΣ ΑΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ ΟΡΙΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 1
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1**

1. Η χρησιμοποίηση των αρωματικών ουσιών μπορεί να επιτρέπεται εφόσον:
 - δεν συνιστούν κίνδυνο για την υγεία του καταναλωτή, σύμφωνα με την επιστημονική αξιολόγηση του άρθρου 7 της οδηγίας 88/388/ΕΟΚ,
 - η χρήση τους δεν παραπλανά τον καταναλωτή.
2. Προκειμένου να εκτιμηθούν οι ενδεχόμενες επιβλαβείς επιπτώσεις μιας αρωματικής ουσίας, πρέπει αυτή να υποβάλλεται σε κατάλληλη τοξικολογική δοκιμασία. Όταν μια αρωματική ουσία περιέχει ή αποτελείται από γενετικώς τροποποιημένο οργανισμό, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 1990 για τη σκοπιμή ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον⁽¹⁾, τα άρθρα 11 έως 18 αυτής δεν εφαρμόζονται. Ωστόσο, στην αξιολόγηση της ασφάλειας της εν λόγω αρωματικής ουσίας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η απαίτηση ασφαλείας του περιβάλλοντος που διατυπώνεται στην ανωτέρω οδηγία.
3. Όλες οι αρωματικές ουσίες πρέπει να παρακολουθούνται συνεχώς και να επαναξιολογούνται, οσάκις είναι αναγκαίο.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 117 της 8. 5. 1990, σ. 15· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/15/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 103 της 22. 4. 1994, σ. 20).

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Την 1η Δεκεμβρίου 1993, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση, η οποία βασίζεται στο άρθρο 100Α της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τις αρωματικές ουσίες που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα ⁽¹⁾.
2. Μετά τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που δόθηκε στις 5 Μαΐου 1994 ⁽²⁾, η Επιτροπή ⁽³⁾ υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση.
3. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 27 Απριλίου 1994 ⁽⁴⁾.
4. Στις 22 Δεκεμβρίου 1995, το Συμβούλιο καθόρισε, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189B της συνθήκης, κοινή θέση για την τροποποιημένη πρόταση.

II. ΣΤΟΧΟΣ

5. Προκειμένου να αντιμετωπισθεί η κατάσταση που δημιουργήθηκε με την υλοποίηση της ενιαίας αγοράς, στόχος της πρότασης είναι η κατάρτιση ενός θετικού καταλόγου αρωματικών ουσιών που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα και ο καθορισμός, προς τούτο, κριτηρίων και διαδικασιών αξιολόγησης για την κατάρτισή του.

Σε επίπεδο Κοινότητας, η πρόταση αποτελεί σημαντικό βήμα αξιολόγησης της προόδου που έχει σημειωθεί στον τομέα των γεωργικών προϊόντων διατροφής για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, αλλά και για την προστασία των καταναλωτών.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

6. Το Συμβούλιο εξέτασε την πρόταση αυτή και, σε γενικές γραμμές, το κείμενο αναθεωρήθηκε σε μεγάλο βαθμό, κατά τη διάρκεια των εργασιών. Το κείμενο εξασφαλίζει, αφενός, την ισορροπία των αποκλινουσών θέσεων και, αφετέρου, λαμβάνει υπόψη τις επιθυμίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επί πολλών σημείων, κυρίως δε την επιθυμία σχετικά με την κατάρτιση ενός θετικού καταλόγου αρωματικών ουσιών, των οποίων η χρήση επιτρέπεται, αποκλείοντας όλες τις άλλες (τροποποίηση 5). Όλες οι τροποποιήσεις της αρχικής πρότασης που ενέκρινε το Συμβούλιο έγιναν δεκτές από την Επιτροπή.
7. Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, το Συμβούλιο επανέλαβε την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής (άρθρο 1).
8. Σύμφωνα με την τροποποίηση 5, τα γενικά κριτήρια αξιολόγησης των αρωματικών ουσιών περιλαμβάνονται στο διατακτικό μέρος (άρθρο 2 παράγραφος 1). Επιπλέον, το Συμβούλιο επανέλαβε την αρχή της τροποποίησης 5, ορίζοντας σε μία παράγραφο του αιτιολογικού ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 214 της συνθήκης, είναι αναγκαίο να διασφαλισθεί η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας που συνδέεται με την ανάπτυξη και την παρασκευή μιας αρωματικής ουσίας.

Ωστόσο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν μπόρεσαν να περιλάβουν το τμήμα της τροποποίησης 5 που αφορά τη διαβίβαση ενός σχεδίου καταλόγου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διότι θεωρούν ότι η έγκριση του καταλόγου των αρωματικών ουσιών θα πραγματοποιηθεί μόνο μετά από διαβουλεύσεις με την επιστημονική επιτροπή για την ανθρώπινη διατροφή και μετά την επίσημη έγκριση από την Επιτροπή στο πλαίσιο μιας διαδικασίας επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 1 της 4. 1. 1994, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 205 της 25. 7. 1994, σ. 398.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 171 της 24. 6. 1994, σ. 6.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 195 της 18. 7. 1994, σ. 4.

9. Η κοινή θέση ενίσχυσε σημαντικά τις διαδικασίες κατάρτισης του θετικού καταλόγου (άρθρα 3, 4 και 5). Η κοινή θέση περιλαμβάνει τα ακόλουθα σημεία:

Σε μία πρώτη φάση προβλέπει:

- την κοινοποίηση από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή των ουσιών που μπορούν να χρησιμοποιούνται στο έδαφός τους (άρθρο 3 παράγραφος 1),
- εντός προθεσμίας ενός έτους μετά τη λήξη της περιόδου κοινοποίησης, την έγκριση από την Επιτροπή, σύμφωνα με μία διαδικασία επιτροπής τύπου IIIα, ενός ευρετηρίου στο οποίο περιλαμβάνονται όλες οι ουσίες που κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη (άρθρο 3 παράγραφος 2),
- εντός προθεσμίας δέκα μηνών μετά την έγκριση του ευρετηρίου, θεσπίζεται πρόγραμμα αξιολόγησης των ουσιών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο (άρθρο 4).

Στη διάρκεια της φάσης αυτής, τα κράτη μέλη μπορούν να αναστείλουν ή να περιορίσουν τη χρήση μιας αρωματικής ουσίας στο πλαίσιο ειδικής ρήτρας διασφάλισης (άρθρο 3 παράγραφος 3).

Σε μία δεύτερη φάση:

- εντός προθεσμίας πέντε ετών από τη θέσπιση του προγράμματος αξιολόγησης, τη θέσπιση από την Επιτροπή του θετικού καταλόγου, σύμφωνα με μία διαδικασία επιτροπής τύπου IIIβ (άρθρο 8).

10. Η κοινή θέση ενίσχυσε σημαντικά τις διατάξεις που αφορούν τις διαδικασίες λήψης απόφασης για την κατάρτιση του ευρετηρίου και του θετικού καταλόγου. Η απόφαση για την κατάρτιση του ευρετηρίου θα ληφθεί στο πλαίσιο μιας διαδικασίας επιτροπής τύπου IIIα. Ο θετικός κατάλογος θα θεσπιστεί σύμφωνα με διαδικασία επιτροπής τύπου IIIβ (άρθρα 7 και 8).
11. Το Συμβούλιο περιέλαβε τις διατάξεις που ορίζουν ότι ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται, ανεξάρτητα από τις κοινοτικές διατάξεις βάσει των οποίων επιτρέπεται η χρησιμοποίηση, σε ορισμένα τρόφιμα, ορισμένων κατηγοριών αρωματικών ουσιών, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 88/388/EΚ σχετικά με την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών στον τομέα των αρωμάτων που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα και των βασικών υλών από τα οποία παρασκευάζονται.
12. Ακολούθως, το Συμβούλιο περιέλαβε μία διάταξη κατά την οποία τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύουν, να περιορίζουν ή να παρεμποδίζουν την εμπορία ή τη χρησιμοποίηση αρωματικών ουσιών στα τρόφιμα, εάν οι ουσίες αυτές είναι σύμφωνες προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού (άρθρο 9). Ομοίως, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι οι διατάξεις για την ευθυγράμμιση των υφιστάμενων κοινοτικών πράξεων προς τον παρόντα κανονισμό θεσπίζονται σύμφωνα με μία διαδικασία επιτροπής IIIα (άρθρο 10).
13. Όσον αφορά τις τροποποιήσεις 3 και 6 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που αφορούν τους γενετικούς τροποποιημένους οργανισμούς, η κοινή θέση συμπεριέλαβε την αρχή που τις διέπει, προβλέποντας, ότι, στην αξιολόγηση της ασφάλειας των ουσιών που περιλαμβάνουν τέτοιους οργανισμούς, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ασφάλεια του περιβάλλοντος, όπως προβλέπεται στην οδηγία 90/220/ΕΟΚ (παράρτημα).

Ωστόσο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν μπόρεσαν να περιλάβουν τμήμα της τροποποίησης 6, διότι έκριναν ότι όλες οι αρωματικές ουσίες θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.

14. Όσον αφορά τις τροποποιήσεις 4, 5, 7 και 8 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο περιέλαβε στην κοινή του θέση τις αρχές που τις διέπουν, με τη διευκρίνιση (στο παράρτημα) ότι οι αρωματικές ουσίες:
- δεν παρουσιάζουν κίνδυνο για την υγεία του καταναλωτού (τροποποίηση 8),
 - θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο συνεχούς παρακολούθησης και να επαναξιολογούνται οσάκις κρίνεται αναγκαίο (τροποποίηση 5),
 - δεν οδηγούν τον καταναλωτή σε πλάνη (τροποποίηση 8),
 - η χρήση τους δεν μπορεί να επιτραπεί παρά μόνο μετά από διαβουλεύσεις με την επιστημονική επιτροπή για την ανθρώπινη διατροφή (τροποποίηση 4 και 7).

-
15. Συνολικά, δεδομένου ότι υιοθέτησε τις τροποποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες περιέλαβε η Επιτροπή, και λαμβανομένων υπόψη των ανησυχιών που εξέφρασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο κρίνει ότι επέτυχε μία ορθή ισοροπία μεταξύ θέσεων που στην αρχή ήταν πολύ διαφορετικές και αποκλίνουσες.
-

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 7/96

Η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 22 Δεκεμβρίου 1995

για την έκδοση της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... για την τροποποίηση της οδηγίας 80/777/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών

(96/C 59/04)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, με την οδηγία 80/777/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, έχουν εναρμονιστεί οι νομοθεσίες των κρατών μελών σχετικά με την εκμετάλλευση και τη διάθεση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών·

ότι κύριος στόχος οιασδήποτε ρυθμίσεως για τα φυσικά μεταλλικά νερά θα πρέπει να είναι η προστασία της υγείας των καταναλωτών, η πρόληψη της παραπληροφόρησης των καταναλωτών και η διασφάλιση θεμιτού εμπορίου·

ότι είναι σκόπιμο να τροποποιηθεί η οδηγία 80/777/ΕΟΚ προκειμένου να ληφθεί υπόψη η τεχνική και επιστημονική πρόοδος από το 1980 και εντεύθεν· ότι είναι επίσης σκόπιμο να εξορθολογιστούν οι διατάξεις της σύμφωνα με άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας περί τροφίμων·

ότι είναι απαραίτητο να επεκταθεί η περίοδος αναγνώρισης των φυσικών μεταλλικών νερών καταγωγής τρίτων χωρών, χάριν διοικητικής απλοποίησης·

ότι είναι απαραίτητο να διευκρινιστούν οι περιστάσεις υπό τις οποίες μπορεί να επιτραπεί η κατεργασία με αέρα εμπλουτισμένο με όζον, προκειμένου να διαχωριστούν ασταθή στοιχεία των φυσικών μεταλλικών νερών, εφόσον από την επεξεργασία αυτή δεν μεταβάλλεται η σύσταση

του νερού όσον αφορά τα βασικά συστατικά του στοιχεία·

ότι η λεπτομερής αναγραφή των αποτελεσμάτων της ανάλυσης ενός φυσικού μεταλλικού νερού θα πρέπει να καταστεί υποχρεωτική, προκειμένου να διασφαλίζεται η πληροφόρηση του καταναλωτή·

ότι χρειάζονται διατάξεις σχετικά με τα νερά πηγής·

ότι είναι σκόπιμο, προκειμένου να διασφαλίζεται ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς των φυσικών μεταλλικών νερών, να καθιερωθεί διαδικασία συντονισμού των κρατών μελών σε περιπτώσεις επειγουσών καταστάσεων, επικίνδυνων για τη δημόσια υγεία·

ότι θα πρέπει να θεσπιστεί διαδικασία για την έκδοση συγκεκριμένων διατάξεων για τα φυσικά μεταλλικά νερά, ιδίως όσον αφορά τα όρια των επιπέδων ορισμένων συστατικών τους· ότι θα πρέπει επίσης να θεσπιστούν διατάξεις για την αναγραφή, επί της ετικέτας, των υψηλών επιπέδων ορισμένων συστατικών· ότι θα πρέπει να οριστούν μέθοδοι ανάλυσης, και όρια ανίχνευσης, προκειμένου να εξακριβώνεται ότι τα φυσικά μεταλλικά νερά δεν είναι μολυσμένα, καθώς και διαδικασίες δειγματοληψίας και μέθοδοι ανάλυσης για τον έλεγχο των μικροβιολογικών χαρακτηριστικών των φυσικών μεταλλικών νερών·

ότι οιαδήποτε απόφαση για τα φυσικά μεταλλικά νερά ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στη δημόσια υγεία θα πρέπει να λαμβάνεται μετά από διαβούλευση με την επιστημονική επιτροπή τροφίμων,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 80/777/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 παράγραφος 2, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η διάρκεια ισχύος της βεβαίωσης που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο δεν μπορεί να υπερβεί περίοδο πέντε ετών. Η διαδικασία αναγνώρισης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο δεν είναι απαραίτητο να επαναληφθεί, εάν η βεβαίωση ανανεώθηκε πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου.»

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 314 της 11. 11. 1994, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 314 της 2. 5. 1995, σ. 55.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Οκτωβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 287 της 30. 10. 1995), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 299 της 30. 8. 1980, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχωρήσεως του 1984.

2. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

1. Το φυσικό μεταλλικό νερό, ως έχει στην πηγή του, μπορεί να υποστεί αποκλειστικά τις εξής κατεργασίες:

α) διαχωρισμό των ασταθών στοιχείων του, όπως οι ενώσεις θείου και σιδήρου, διά διήθησης ή μετακένωσης των οποίων έχει ενδεχομένως προηγηθεί οξυγόνωση, εφόσον η κατεργασία αυτή δεν μεταβάλλει τη σύσταση του νερού ως προς τα βασικά συστατικά στα οποία και οφείλει τις ιδιότητές του·

β) διαχωρισμό ενώσεων σιδήρου, μαγγανίου και θείου, καθώς και αρσενικού από ορισμένα φυσικά μεταλλικά νερά, διά κατεργασίας με αέρα εμπλουτισμένο με όζον, στο βαθμό που η κατεργασία αυτή δεν μεταβάλλει τη σύσταση του νερού ως προς τα βασικά συστατικά στα οποία και οφείλει τις ιδιότητές του, και εφόσον:

— η κατεργασία ανταποκρίνεται στους όρους χρήσης που πρόκειται να καθοριστούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιστημονική επιτροπή τροφίμων της απόφασης 95/273/ΕΚ της Επιτροπής (*),

— η κατεργασία κοινοποιείται στις αρμόδιες αρχές, οι οποίες πραγματοποιούν ειδικούς ελέγχους·

γ) διαχωρισμό των ανεπιθύμητων συστατικών εκτός όσων αναφέρονται στα στοιχεία α) ή β), εφόσον η κατεργασία αυτή δεν αλλοιώνει τη σύθεση του νερού ως προς τα βασικά συστατικά του στα οποία οφείλει τις ιδιότητές του, και εφόσον:

— η κατεργασία ανταποκρίνεται στους όρους χρήσης που πρόκειται να καθοριστούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12, κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιστημονική επιτροπή τροφίμων,

— η κατεργασία κοινοποιείται στις αρμόδιες αρχές που πραγματοποιούν ειδικούς ελέγχους·

δ) ολικό ή μερικό διαχωρισμό του ελεύθερου διοξειδίου του άνθρακος αποκλειστικά διά φυσικών μεθόδων.

2. Τα φυσικά μεταλλικά νερά, ως έχουν στην πηγή τους, δεν μπορούν να υποστούν προσθήκες εκτός από την προσθήκη ή την εκ νέου προσθήκη του άνθρακος σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παραρτήματος Ι τμήμα ΙΙΙ.

3. Συγκεκριμένα, απαγορεύεται η οποιαδήποτε κατεργασία απολύμανσης και, σύμφωνα με την παράγραφο 2, η προσθήκη βακτηριοστατικών στοιχείων, καθώς και κάθε άλλη κατεργασία ικανή να μετατρέψει την περιεκτικότητα σε μικρόβια του φυσικού μεταλλικού νερού.

4. Η παράγραφος 1 δεν παρεμποδίζει τη χρήση φυσικού μεταλλικού νερού στην παρασκευή αναψυκτικών.

(*) ΕΕ αριθ. L 167 της 18. 7. 1995, σ. 22.»

3. Στο άρθρο 7, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Στην επισήμανση των φυσικών μεταλλικών νερών, πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται οι ακόλουθες υποχρεωτικές ενδείξεις:

α) δήλωση της αναλυτικής σύστασης με απαρίθμηση των χαρακτηριστικών συστατικών·

β) ο τόπος όπου γίνεται η εκμετάλλευση της πηγής και η ονομασία αυτής·

γ) πληροφορίες σχετικά με τις κατεργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ).

2α. Ελλείπει κοινοτικών διατάξεων ή πληροφοριών περί τυχόν κατεργασιών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο γ), τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν τις εθνικές τους διατάξεις.»

4. Διαγράφεται η παράγραφος 3 του άρθρου 7.

5. Προστίθενται οι ακόλουθοι παράγραφοι στο άρθρο 9.

«4α. Ο όρος “νερό πηγής” χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τα νερά προς ανθρώπινη κατανάλωση στη φυσική τους μορφή, τα οποία έχουν εμφιαλωθεί στην πηγή και πληρούν τα εξής:

— τις προϋποθέσεις εκμετάλλευσης που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ σημεία 2 και 3,

— τις μικροβιολογικές προϋποθέσεις του άρθρου 5,

— τις προϋποθέσεις επισήμανσης του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) και του άρθρου 8,

— δεν έχουν υποστεί κατεργασία άλλη από την αναφερόμενη στο άρθρο 4. Άλλες κατεργασίες μπορούν να επιτρέπονται κατά τη διαδικασία του άρθρου 12.

Επιπλέον, τα νερά πηγής πρέπει να πληρούν τις διατάξεις της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1980 περί της ποιότητας του πόσιμου νερού (*).

4β. Ελλείπει κοινοτικών διατάξεων περί της κατεργασίας των νερών πηγής που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 4α τέταρτη περίπτωση, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν τις εθνικές τους διατάξεις.

(*) ΕΕ αριθ. L 229 της 30. 8. 1980, σ. 11· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.»

6. Διαγράφεται η παράγραφος 2 του άρθρου 10.

7. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 10α

1. Αν ένα κράτος μέλος έχει συγκεκριμένους λόγους να πιστεύει ότι ένα φυσικό μεταλλικό νερό δεν συμμορ-

φούται προς τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή ενέχει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, μολονότι κυκλοφορεί ελεύθερα σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, μπορεί να περιορίσει προσωρινά ή να αναστείλει την εμπορία του προϊόντος στο έδαφός του. Ενημερώνει αμέσως σχετικά την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη και αναφέρει τους λόγους για τους οποίους έλαβε την απόφασή του.

2. Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το κράτος μέλος που έχει αναγνωρίσει το νερό παρέχει όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες όσον αφορά την αναγνώριση, μαζί με τα αποτελέσματα των τακτικών ελέγχων.

3. Η Επιτροπή εξετάζει, το ταχύτερο δυνατό, στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής τροφίμων, τους λόγους που επικαλείται το κράτος μέλος το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 1 και, στη συνέχεια, διατυπώνει αμελλητί τη γνώμη της και λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα.

4. Αν η Επιτροπή κρίνει απαραίτητο να γίνουν τροποποιήσεις στην παρούσα οδηγία χάριν προστασίας της δημόσιας υγείας, κινεί τη διαδικασία του άρθρου 12, με σκοπό την έγκριση των τροποποιήσεων αυτών· το κράτος μέλος το οποίο έχει λάβει μέτρα διασφάλισης μπορεί, στη συγκεκριμένη περίπτωση, να τα διατηρήσει μέχρις ότου εγκριθούν οι τροποποιήσεις.»

8. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

1. Με τη διαδικασία του άρθρου 12 καθορίζονται:

- τα όρια για τα επίπεδα των συστατικών των φυσικών μεταλλικών νερών.
- όλες οι αναγκαίες διατάξεις για την αναγραφή στην ετικέτα υψηλών επιπέδων ορισμένων συστατικών,
- οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η κατεργασία με αέρα εμπλουτισμένο με όζον, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, στοιχείο β),
- οι πληροφορίες όσον αφορά τις κατεργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

2. Με τη διαδικασία του άρθρου 12 καθορίζονται:

- οι μέθοδοι αναλύσεως, συμπεριλαμβανομένων των ορίων τους όσον αφορά την ανίχνευση, με τις οποίες εξακριβώνεται ότι τα φυσικά μεταλλικά νερά δεν είναι μολυσμένα,

— οι διαδικασίες δειγματοληψίας και οι μέθοδοι αναλύσεως που είναι απαραίτητες για τον έλεγχο των μικροβιολογικών χαρακτηριστικών των φυσικών μεταλλικών νερών.»

9. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 11α

Κάθε απόφαση που ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στη δημόσια υγεία εγκρίνεται από την Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιστημονική επιτροπή τροφίμων.»

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη τροποποιούν, αν χρειαστεί, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τους, ούτως ώστε:

- να επιτρέψουν την εμπορία των προϊόντων που συμμορφούνται με την παρούσα οδηγία, το αργότερο μέχρι ...⁽¹⁾,
- να απαγορεύσουν την εμπορία των προϊόντων που δεν συμμορφούνται προς την παρούσα οδηγία από την ...⁽²⁾. Ωστόσο, τα προϊόντα που έχουν διατεθεί στην αγορά ή έχουν επισημανθεί πριν από την ημερομηνία αυτή και δεν συμμορφούνται προς την παρούσα οδηγία, μπορούν να κυκλοφορούν στην αγορά μέχρις εξατμήσεως των αποθεμάτων.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, ...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ Δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

⁽²⁾ 24 μήνες μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 27 Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση βάσει του άρθρου 100 Α της συνθήκης, σχετικά με την εκμετάλλευση και τη διάθεση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών ⁽¹⁾,
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε τη γνώμη του, σε πρώτη ανάγνωση της πρότασης, στις 11 Οκτωβρίου 1995 ⁽²⁾. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσε τη γνώμη στις 23 Φεβρουαρίου 1995 ⁽³⁾.
3. Λαμβάνοντας υπόψη τη γνώμη του Κοινοβουλίου, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση στις 29 Νοεμβρίου 1995 ⁽⁴⁾.
4. Στις 22 Δεκεμβρίου 1995, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Β της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

5. Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Εδιμβούργου, στις 11 και 12 Δεκεμβρίου 1992, οι αρχηγί κρατών και κυβερνήσεων οδήγησαν την πρόθεση της Επιτροπής να προβεί στον εξορθολογισμό ορισμένων οδηγιών, των οποίων οι διατάξεις είναι υπερβολικά λεπτομερείς. Η οδηγία 80/777/ΕΟΚ είναι μία από τις οδηγίες που μπορούσαν να εξορθολογιστούν. Ειδικότερα στοχεύονται οι διατάξεις σχετικά με:

- τη σύνθεση του φυσικού μεταλλικού νερού,
- την κατεργασία των φυσικών μεταλλικών νερών με όζον,
- την επισήμανση των φυσικών μεταλλικών νερών,
- τα φυσικά μεταλλικά νερά που εισάγονται από τρίτες χώρες,
- το εμφιαλωμένο νερό με τον χαρακτηρισμό «νερό πηγής»,
- γενικές διατάξεις.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

6. Η κοινή θέση αντιστοιχεί κατ' ουσίαν στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής. Λαμβάνει συνεπώς υπόψη της τις περισσότερες τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες είχε δεχθεί η Επιτροπή, και, ειδικότερα, τις τροπολογίες 1 και 4· οι τροπολογίες 5, 7, 8 και 9 έγιναν επί της αρχής δεκτές από το Συμβούλιο.

Λόγω του μεγάλου αριθμού λεπτομερών διατάξεων στο κείμενο, υπάρχουν ορισμένα συγκεκριμένα σημεία στα οποία η κοινή θέση, με τη συμφωνία της Επιτροπής, διαφέρει από την τροποποιημένη πρόταση. Στις περισσότερες περιπτώσεις πρόκειται για διευκρινίσεις διατύπωσης ή ελάσσονες τροποποιήσεις συμβατές με το γενικό προσανατολισμό της τροποποιημένης πρότασης.

7. Ειδικότερα, το Συμβούλιο συμφώνησε με την τροπολογία 1, σύμφωνα με την οποία η διάρκεια ισχύος της βεβαιώσεως για τις εισαγωγές από τρίτες χώρες δεν μπορεί να υπερβεί περίοδο πέντε ετών.
8. Το Συμβούλιο, στην κοινή του θέση, δέχτηκε επίσης την τροπολογία 4. Η τροπολογία αυτή αναφέρεται σε έκθεση και, όταν αυτό ενδείκνυται, σε οιαδήποτε πρόταση

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 314 της 11. 11. 1994, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 287 της 30. 10. 1995.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 110 της 2. 5. 1995.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 33 της 6. 2. 1996, σ. 15.

σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων (παράρτημα Ι τμήμα ΙΙ σημείο 1. 2. 12) που αφορούν την τοξικότητα ορισμένων συστατικών στοιχείων του νερού, τις οποίες η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο.

9. Το Συμβούλιο συμφώνησε με τη βασική ιδέα της τροπολογίας 8 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (η τροπολογία αυτή έγινε καταρχήν δεκτή από την Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση), σχετικά με διαφόρων ειδών κατεργασίες των φυσικών μεταλλικών νερών (άρθρο 4). Το Συμβούλιο ενίσχυσε τις προϋποθέσεις χρησιμοποίησης της μεθόδου κατεργασίας με αέρα εμπλουτισμένο με όζον, καθώς και άλλων μεθόδων, επιτρέποντας αυτού του είδους τις κατεργασίες μόνον κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιστημονική επιτροπή τροφίμων και εφόσον η συγκεκριμένη κατεργασία κοινοποιείται δεόντως στις αρμόδιες αρχές οι οποίες πραγματοποιούν ειδικούς ελέγχους· έτσι, το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών είναι υψηλότερο.
10. Το τελευταίο αυτό στοιχείο έλαβε επίσης υπόψη του το Συμβούλιο, δεχόμενο τη βασική ιδέα της τροπολογίας 9 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, την οποία επίσης είχε καταρχήν δεχθεί η Επιτροπή. Το Συμβούλιο συμφώνησε να προστεθεί στο κείμενο ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις προαναφερόμενες κατεργασίες πρέπει να περιλαμβάνονται στην επισήμανση.
11. Το Συμβούλιο συμφώνησε επίσης επί της αρχής της τροπολογίας 7 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (τροπολογία την οποία η Επιτροπή δέχθηκε καταρχήν στην τροποποιημένη της πρόταση) όσον αφορά τον όρο «νερό πηγής»· το Συμβούλιο δέχθηκε να περιληφθούν τέτοια προϊόντα στην οδηγία με τον χαρακτηρισμό ότι τα νερά πηγής πρέπει να συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ περί της ποιότητας του πόσιμου νερού, και με τη διευκρίνιση ότι τα νερά πηγής καταρχήν πρέπει να εμφιαλώνονται στην πηγή.
12. Τέλος, το Συμβούλιο δέχθηκε το στόχο της τροπολογίας 5 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (την τροπολογία αυτή δέχθηκε καταρχήν η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση). Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η τροπολογία αυτή καλύπτεται από την πρώτη περίπτωση του άρθρου 11, σχετικά με τα όρια για τα επίπεδα των συστατικών των φυσικών μεταλλικών νερών.
13. Το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να δεχθεί την τροπολογία 6 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, (την οποία ούτε η Επιτροπή δέχθηκε), επειδή θεωρεί ότι τα φυσικά μεταλλικά νερά πωλούνται στη φυσική τους κατάσταση και πωλούνται μόνον στους καταναλωτές, εφόσον έχουν εγκριθεί και ελεγχθεί από τις αρμόδιες αρχές. Κατά συνέπεια, τα μεταλλικά νερά δεν πρέπει αυτομάτως να υπόκεινται σε παραμέτρους για τις τοξικές ουσίες του πόσιμου νερού στην οδηγία 80/778/ΕΟΚ. Η οδηγία 80/778/ΕΟΚ επίσης αποκλείει ρητώς τα φυσικά μεταλλικά νερά από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.
14. Αναζητώντας μια συνολική λύση, το Συμβούλιο πιστεύει ότι επέτυχε έναν ισορροπημένο συμβιβασμό μεταξύ πολύ διαφορετικών θέσεων, ενώ συγχρόνως έλαβε υπόψη του τις σπουδαιότερες τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.